

Sreda, 28. mart 2007.
Svedok Mijat Stojanović
Svedok Veselin Stijović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9:00 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima, molim da se najavi predmet.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i ostalih.

SUDIJA ORIE: Zahvaljujem. Mislim da svedok može da se uvede u sudnicu, a u međuvremenu, gospodine Di Fazio, ponovo sređeni dokazni predmeti za svedoka Anđelković su očekivani juče, ako se ne varam, i u 18:45 uveče još uvek ništa nismo dobili.

TUŽILAC DI FAZIO: To nisam znao, postaraću se da se to obavi danas.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽILAC DI FAZIO: U međuvremenu, želeo sam da vam kažem da imamo neke fotografije. Tužilaštvo je odštampanu verziju dostavilo Odbrani.

(svedok je pristupio Sudu)

TUŽILAC DI FAZIO: U elektronskom obliku takođe imamo primerke za Odbranu, a imamo i tri primerka za Pretresno veće. Ukoliko želite, možete da ih pogledate. Berney Kelly, naš istražitelj ih je snimio. Nije mu bilo dobro i tek juče se vratio iz misije, a ja sam za njih saznao sinoć.

SUDIJA ORIE: Pogledaćemo fotografije i onda ćemo videti da li ima nekih problema sa izvorom tih fotografija. Gospodine Emerson, pretpostavljam da ste spremni da nastavite unakrsno ispitivanje. Najpre da kažem svedoku... Da?

ADVOKAT EMERSON: Želeo bih da vam skrenem pažnju na nešto što se tiče jednog drugog dokaznog predmeta u obliku fotografija, a proizilazi iz onoga što ste juče rekli.

SUDIJA ORIE: Da?

ADVOKAT EMERSON: Nemamo prigovor na to da svedok to čuje, ali odnosi se na lokacije. Ja sam poslužitelju dao tri odštampane fotografije, kao i za Tužilaštvo. Vi ste zatražili da se označi mesto gde je kuća Smaila Haradinaja. Da li mogu da vas uputim

gde je to na fotografiji? Pri dnu fotografije vidite negde u centru stranice, dakle pri dnu, imanje porodice Haradinaj. Da li vidite gde je to?

SUDIJA ORIE: Pri dnu.

ADVOKAT EMERSON: Evo, ovde.

SUDIJA ORIE: Da, tako ste to postavili, u redu, to mi je jasno.

ADVOKAT EMERSON: Vidite put koji ide ka glavnom putu za Glodane/Gllogjan, i zatim vidite i ovo sa desne strane ka selu. Mislim da je fotografija koju smo juče gledali verovatno snimljena iz vazduha. Tu, otprilike iznad onog plavog kruga koji vidite.

SUDIJA ORIE: Proverićemo, mislim da ovaj deo gde je plavi krug, mislim da se to vidi na jednoj od fotografija, ukoliko se sećam. No, u svakom slučaju sada znamo. Gospodine Di Fazio, ukoliko se ne slažete sa tim gde je kuća Smaila Haradinaja, pretpostavljam da ćete nam reći.

TUŽILAC DI FAZIO: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Stojanoviću, Pretresno veće je u međuvremenu dobilo fotografije na kojima može da utvrdi gde je kuća Smaila Haradinaja. Dakle, time više ne morate da se bavite. Želeo bih ipak da vas podsetim da ste i dalje obavezni na osnovu svečane izjave koju ste dali na početku svog iskaza. Gospodin Emerson će sada nastaviti da vas unakrsno ispituje. Izvolite gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON: Molim da se sa spiska ponovo predoči dokazni predmet broj 1146 po *Pravilu 65ter*.

SUDIJA ORIE: Potrebno je da dodelimo broj tom predmetu. Ne, već smo to uradili. Onda možete da o tome govorite kao o... mislim da je to D28... D29.

ADVOKAT EMERSON: D29.

SUDIJA ORIE: Da.

svedok Mijat Stojanović

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMERSON

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Stojanoviću, da li ste imali priliku da preko noći imali razmislite o tome da li je sa vama razgovarala žena iz Fonda za

humanitarno pravo 25. aprila? I, nakon što ste razmislili o tome, da li prihvatate da je ona tog dana sa vama razgovarala?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja se ne sećam, a mislim da nije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Kao što sam vam juče rekao, mi imamo dokumentovanu izjavu te gospođe o razgovaru sa vama, i imamo zabeleženo šta ste rekli. U izjavi koju gledamo piše sledeće, i to sa puno pojedinosti. Zapravo se iznosi ono što ste nam vi izjavili u sudnici, i zapisano je kao da su to vaše reči. Ja ću vam postaviti par pitanja o tome, i možemo se zapitati kako to da je ta izjava sačinjena odvojeno. Ja sam vam juče popodne rekao da se u toj izjavi ne pominje da je Daut Haradinaj ušao u vašu kuću sa ljudima za koje kažete da su najpre ušli 18. aprila. Da li se danas sećate da li ste, uopšte, bilo kome pominjali Dauta Haradinaja u to vreme i rekli da je on tom prilikom bio prisitan?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da sam, ne mislim nego sam siguran, sećam se, da sam rekao u intervjuu, prvom intervjuu u *Ilustrovanoj politici*.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste videli taj intervju? Vaše reči su detaljno zabeležene kao citati, pominju se imena, ali se Daut Haradinaj ne pominje.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: To sam ja imao prilike da vidim juče, ovaj intervju posle dužeg vremena. Taj intervju nije ni kompletan objavljen.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zapisnik razgovora između vas i gospođe iz Fonda za humanitarno pravo završava se sledećim rečima koje ću vam sada pročitati. „90 posto njih”, dakle ljudi koji su učestvovali u tom incidentu, „90 posto njih je bilo u uniformama i imalo lako oružje. Skinuli su maske, niko od njih nije imao masku na licu. To su prevashodno bile moje komšije, ljudi sa kojima sam išao u školu, ljudi sa kojima sam se družio, išao u prodavnicu – tako da sam većinu, 95 posto njih poznavao. Preostalih pet posto nisam poznavao. Nisam ih prepoznao jer nisu bili iz našeg kraja, bili su iz udaljenih sela.” Da li se tu tačno prikazuje vaše prisećanje da su svi ti ljudi u nekom trenutku skinuli svoje maske i da ste 95 posto njih poznavali, a da su preostalih pet posto činili ljudi koji su sigurno bili iz nekog drugog kraja?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Samim tim što sam rekao 90 – 95 posto da poznajem, i pod tim sam verovatno podrazumevao da je i, ne podrazumevao nego kažem da sam prepoznao i ovoga Dauta Haradinaja. A za ovih pet posto bilo je ljudi koje nisam znao, ili su mnogo mlađi pa ih ja nisam poznavao, tako da...

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidite, na prvoj stranici ovog dokumenta izdvojena su imena svih počinilaca koje je svedok naveo, u zaglavlju naslovljenom „informacije o počiniocu”, i iz vašeg iskaza navedena su dva imena. Prvi je Nasim Haradinaj, a drugi Zek ili Ziqi Limonaj.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Navodim prvo ime, ja se izvinjavam, navodim prvo ime zato što je vrlo često pokušavao da smiri situaciju u datom trenutku, ali kao što sam rekao juče, davao je znake da nastave da nas tuku. Drugo ime navodim iz razloga toga što je čovek koji me tukao u toj sobi gde smo se nalazili u kući Smail Haradinaja. To su dva lica koja su lično vezana bila za mene u tog trenutka i zato ih navodim.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I vi se toga sećate, da ste toj gospođi naveli ta imena, a ne imena drugih ljudi?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam za tu gospođu, rekao sam da se ne sećam za tu gospođu da sam joj naveo i da sam uopšte imao intervju sa time. Čak, štaviše, mogu i da garantujem da nisam imao intervju.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Molim samo za trenutak strpljenja. Preći ću sada na izjavu koju ste dali Tužilaštvu u ovom predmetu 1. novembra 2001. godine. Želim da nešto jasno utvrdimo gospodine Stojanoviću. Da li ste policiji o ovom incidentu pre toga dali neke izjave?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nikad sam policiji davao izjave niti sam kontaktirao sa policijom. Mislite po i... Samo momenat, da shvatim ovo pitanje, po izlasku, ili, po oslobađanju, ili po... Pre toga?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nakon tog incidenta, nakon što ste pušteni 18. aprila, da li ste u bilo kom trenutku dali pismenu izjavu za policiju?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da nisam, ne sećam se tačno toga.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidite, mi imamo primerak izjave koju ste dali Tužilaštvu u ovom predmetu u novembru 2001. godine i tu pominjete Dauta Haradinaja i kažete da je on bio među ljudima koji su ušli u vašu kuću 18. aprila. Da li vam je to jasno? Zato tvrdim da je to prvi put da ste u bilo kojoj izjavi, bilo kome, pomenuli da je Daut Haradinaj ušao na imanje sa tim ljudima.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: I ja mogu da vam kažem da vi tvrdite, a ja tvrdim kontra zato što, spominjem ta imena, rekao sam vam, prvi put spominjem ta imena ovom novinaru *Ilustrovane politike*.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Još par stvari u vezi sa izjavom koju ste dali za Tužilaštvo u novembru 2001. Najpre, vi govorite o Vesniku Haradinaju i kažete da je to čovek koji vas je ispitivao u maloj sobi u kući i kažete da je on imao 16 ili 17 godina. To je ono što piše u vašoj izjavi. Da li je to tačno, da li je imao 16 ili 17 godina?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: O godinama ne znam koliko je imao tačno, to sam naveo tako otprilike, a da je Vesnik, to sam saznao od Dragoslava. I, da li je i Vesnik, znam da je sin Nasima Haradinaja.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ostavimo ime za sada po strani. Osoba koja vas je ispitivala u toj sobi, da li vam se činilo da ta osoba ima 16 ili 17 godina?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Tako je delovalo, možda i mlađe, ili starije, ja stvarno, ali tako mi je delovalo da je imao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Takođe ste u izjavi rekli, a sada ću vam pročitati pasus, vi ste opisivali ljude koji su bili u kući Smaila Haradinaja. Kažete: „Mnogi vojnici su bili deca od 11, 12, 13 godina.” Da li je to tačno? Da li je tačno to što ste izjavili za Tužilaštvo, da su mnogi vojnici koje ste videli bili deca?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Bilo je prilike da su me čuvala deca. Sa oružjem u ruci. Stajala su nasuprot nas trojice, pošto smo bili izbačeni iz sobe.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste u tom trenutku, gospodine Stojanoviću, znali da su tri tinejdžera iz sela ubijeni 24. marta od strane srpskih snaga?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Kao što sam rekao juče, to sam čitao u *Ilustrovanoj*, ovaj, ne u *Ilustrovanoj politici*, nego u *Zeri rinisi* i *Rilindija*, dan po, znači 25. [marta]

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Deca koju ste videli tokom dana, da li vam je bilo ko od njih rekao da su njihovi drugovi iz klupe, prijatelji iz sela, ubijeni 24. marta?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne. Bilo je spominjano u ovoj sali, u sobi, ali tog trenutka dok su nas čuvali – ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Dakle, tokom ispitivanja mladića koji je imao 16 ili 17 godina, to jeste pomenuto, zar ne?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Kako mislite?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste da vam je pomenuto, dok ste bili u sobi, da su ti tinejdžeri nastradali. I, pre nekoliko trenutaka ste nam rekli da je osoba koja vas je ispitivala bila dečak od 16 ili 17. godina. Dakle, da li vam je on rekao da su tinejdžeri iz sela ubijeni?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam rekao da nam je on rekao, nego nam je, ovaj, Zeqir dok je bio, to mi je spominjao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da pokušamo da vidimo šta se dešavalo nešto ranije dok su vas sprovodili pešice kroz selo. Da li je tačno da su ljudi iz sela izlazili iz svojih kuća i udarali vas - vas, vašeg brata i rođaka [brata od tetke]?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Konkretno jeste, iz kuće, rekao sam juče, iz kuće Xhavit Limonaja gde bi nas susreli sa livada, prilazili iz kuća, iz kuća u Glođanu/Gllogjan, dok nismo stigli do štaba.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste imali utisak da se celo selo okrenulo protiv vas?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Tako nešto.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Juče ste nam rekli, odgovarajući na pitanje gospodina Di Fazia, da ste vi i vaša porodica bili optuženi da špijunirate za srpske snage pre 24. marta?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nisam tako rekao, da smo mi i naša porodica, nego, prilikom tuče Zeqira Limonaja, znači, u tom kontekstu govorim, da je, Zeqir Limonaj, nazivao me špijun, a nisam rekao tako.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vas je bilo ko od ljudi koji su izašli iz kuća u selu optužio da ste špijun, dok su vam prilazili, ili vam rekao bilo šta o tome da ste vi i vaša porodica odgovorni za ono što se desilo 24. marta?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Želeo bih da pređemo na još jednu temu koja proizilazi iz izjave koju ste dali. Želeo bih da vas pitam o stanju vašeg brata Dragoslava tokom tih događaja. Vi ste nam rekli da je Dragoslav, kada ste otišli ili bili odvedeni u kuću Smaila Haradinaja, najpre odveden u malu sobu, dok ste vi i Veselin ostali u hodniku ispred. Govorili ste o trenutku kada su Dragoslava izveli iz sobe i ostavili u hodniku. U svojoj izjavi, a ja ću vam sada pročitati šta ste tu izjavili, rekli ste sledeće: „Otvorili su vrata nakon što su ga ispitivali”, dakle Dragoslava, „i bacili ga u hodnik. Nije bio pri svesti. Bio je krvav, i veoma loše je izgledao.” Da li je to tačan opis, da li je tačno da on nije bio pri svesti, kao što ste rekli u izjavi?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da, nije bio pri potpunoj svesti.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Upravo to i želim da razjasnimo. Interesuje me vremenski period između trenutka kada je izašao iz sobe i trenutka kada ste vi uvedeni. Mislim da ste nam rekli da je najpre Veselin uveden u tu sobu, a da ste vi ostali sami sa bratom. Da li je to tačno?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da, ali o vremenskom periodu ne mogu da vam kažem jer se ne sećam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To mi je jasno, ali mislim da možete da nam kažete otprilike koliko je Veselin bio u sobi sam pre nego što ste vi uvedeni.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Stvarno, ne sećam se koliko je to bilo, vremenski period, jer, ko je u tom trenutku razmišljao o nekom vremenu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U izjavi kažete da je prošlo pola sata između trenutka kada je Veselin odveden u sobu i trenutka kada ste vi odvedeni u sobu. Da li vam se to čini tačnim?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Moguće da sam rekao tako. Ne moguće, nego sigurno da sam rekao tako, ali koliko je vreme bilo, da li sam proizvoljno rekao, ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ostavimo sada po strani koliko je to trajalo. Želeo bih da vas pitam o stanju vašeg brata Dragoslava tokom tog vremenskog perioda, koliko god da je to trajalo. Da li ste pokušali da razgovarate sa njim?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pokušavao sam da razgovaram, samo je mogao da klimne glavom, da mi stegne ruku, znači, malo pre, kad naglašavam da je bio nepotpuno svestan, upravo, samo nekim grimasama mi je mogao, da nije imao snage da govori. Znači, da nije mogao da govori u tom trenutku. Dok bi me u tom trenutku neko od vojnika koji su me čuvali, prilazio ili upozoravao, ili tukao čak, ovaj, da mu ne pomognem.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Koncentrišimo se sada na njega u ovom trenutku. Da li je prepoznao vaš glas u tom trenutku, da li je znao da ste to vi?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dok mi je stezao ruku u jednom momentu jeste. Hteo je nešto reći sa time, ali nije imao snage, nije imao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U izjavi ste rekli da je bio krvav. Da li to znači da je imao krvi na licu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Sigurni ste da vas je prepoznao zato što vam je stegnuo ruku? Da li vas je gledao u lice?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: 100 posto sam siguran. Nije mogao da me gleda u lice, jer je bio skupljen, zgrčen.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nije mogao da vas gleda u lice zato što je bio zgrčen? Da li biste mogli to malo detaljnije da nam opišete?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Na podu, skupljen, znači, savijen, jednostavno, u tom položaju je bio, tako da, možda je mogao u tom momentu da me pogleda, ali, ja nisam, pokušavao sam da ga pitam šta ga boli.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Bio je u tako lošem stanju da nije mogao da vam odgovori?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zatim ste nam rekli da ste odvedeni u sobu, i rekli ste nam šta vam se desilo, i da je Veselin bio unutra. Zatim ste ponovo izašli i ja ću vam pročitati pasus iz izjave koju ste dali u novembru 2001. Rekli ste: „Nakon dva sata, Vesnik nam je naredio da se obučemo, i mene i Veselina su izbacili u hodnik. Ja sam video Dragoslava onesvešćenog na podu.” Zaustavimo se tu na trenutak. Taj period od dva sata, da li je to nešto što bi takođe trebalo da prihvatimo sa oprezom, jer vi niste sigurni koliko je vremena zapravo prošlo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja kažem u izjavi „negde oko dva”, koliko se ja sećam. Možda je pogrešno zapisano, negde oko dva sata da sam bio izbačen.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nije da vas uopšte kritikujem, želim samo da razjasnim sa vama, gospodine Stojanoviću, da li je moguće da je bilo zapravo mnogo manje nego dva sata? Koliko je najkraće moglo biti?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Najkraće? Nismo, [manje od] dva sata nije sigurno moglo biti. Ja sam dugo, teran sam da prevodim nekakav tekst iz *Politike*, koju, recimo, u izjavi nisam verovatno ni spomenuo, da prevodim nekakav tekst iz *Politike*, tako da je dosta dugo i to trajalo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je to bio članak koji smo pogledali? Ne, to sigurno nije taj članak. Šta su vas to terali da prevodite? Možda se nije čuo simultani prevod...

SUDIJA ORIE: Molim vas odgovorite. O čemu se radi u tom novinskom članku iz *Politike*?

SVEDOK STOJANOVIĆ: Taj članak se odnosio na doktora i njegovu ekipu koja je krenula u nedelju ili 15 dana, ne znam, pre toga, u selo Glodane/Gllogjan da vakciniše decu, gde je bio zaustavljen, oduziman, oduzet mu pištolj, i tako dalje. Na taj događaj se odnosio. Doktora Mirka Pešića.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu, možda je bilo nekih informacija o tom događaju iz drugih izvora ali ćemo se kasnije baviti time. Kada ste izašli, od tog vremena, da li je Dragoslav, kao što stoji u vašoj izjavi, još uvek bio u nesvesti na podu?
SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam rekao da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U to vreme, da li je bio u istom stanju u kom je bio kada ste ga prethodni put videli?
SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Gore nego pre.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tada je već potpuno izgubio svest, zar ne?
SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nije potpuno, ali još gore, bolovi su nastupili verovatno veći, krvario je, krvaranje njegovo iznutra, i tako. Povraćanje krvi, po tome bih zaključio da je u još gorem stanju, jer ja doktor nisam da bih...

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Nakon nekog vremena su vas izveli iz zgrade, i zatim odveli do mesta gde vam je bila *lada* kako biste je popravili. To je bilo sledeće?
SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne, sledeća stvar, dolazi Nasim Haradinaj i saopštava nam da ćemo biti pušteni. A u međuvremenu, nekih događaja je bilo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da bude sasvim jasno, u izjavi ste rekli da je bilo otprilike u tri kada je Nasim došao i rekao da ćete biti pušteni. Rekli ste da je ponudio Dragoslavu nekakvu pilulu protiv bolova, i onda je rekao da je potrebno da neko pođe sa njim kako bi se pretresla kuća, i vi ste se dobrovoljno javili. Da li je to tačno?
SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne tako, nego sam rekao, tačno je da je Nasim ponudio pilulu i dao Dragoslavu pilulu koji je tog trenutka povratio svest. Kasnije, Nasim meni nudi, kaže da ćemo biti pušteni i da će nam vratiti jedan auto, i da jedan od nas trojice treba da ode da preuzme taj auto. Odmah sam znao da se radi o *ladi*.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pročitaću vam šta piše u vašoj izjavi, da bismo videli da li je u njoj sve potpuno jasno i da li se sa njom slažete. „Bilo je oko tri sata popodne, i Smailov sin Nasim Haradinaj je došao i rekao da će nas pustiti kasnije sa jednim kolima, i da neko treba da ode sa njima da bi se pretražila kuća. Nasim je čak i dao Dragoslavu pilulu protiv bolova. Ja sam se javio. Video sam koliko je sati na satovima Albanaca, i tako sam znao da je bilo tri sata. Išli smo peške nazad prema selu, i Nasim nas je pitao gde bismo hteli da nas oslobode. Ja sam mu rekao u Babloću/Baballoq.” Dakle, da bi bilo sve jasno, Nasim je došao negde oko tri? Je li tako? I, nedugo nakon toga vam je rekao da ćete biti pušteni na slobodu. Da li je to tačno?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pre toga nam je rekao, prilikom ulaska nam je rekao da ćemo biti pušteni i da će nam dati auto jedan. Znači, to negde pre tri sata, recimo, u ovom slučaju.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste nam da je on stigao u tri? Manje mi je važno koliko je sati bilo, već kojim redom su se stvari odvijale. Dakle, ono što pokušavam da saznam je kada?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dolazi i saopštava nam, daje pilulu Dragoslavu, i mi polazimo, ja, Nasim i treće lice, prema kolima. To je redosled.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Pre nego što je došao Nasim, da li ste videli Hilmija?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Jesam, u dvorištu, sa Ramushem, rekao sam. Ne, pre, ja se izvinjavam, ne, pre, nego pošto smo sišli, znači, sa sprata, onda vidamo Nasima. Ovaj, ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada ste izašli videli ste Hilmija, to ste hteli reći? Hteo sam samo da to razjasnimo. Vi ste Hilmija Haradinaja prvi put videli u onom trenutku kada vam je rečeno da će vas pustiti na slobodu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nismo prvi put Hilmija, i kao što sam i juče izjavio, on je u jednom momentu tokom dana, znači, dolazio. Po, kad je Dragoslav još bio u nesvesti, ponudio je Dragoslavu neki sok, kako se zvaše, ne sećam se sada. Znači o vremenskom razdoblju ne mogu tačno da navedem vreme otprilike.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ono što bih želeo da vam iznesem kao tvrdnju, Gospodine Stojanoviću, jeste da je to što vam je rečeno, da ćete biti pušteni, proizašlo iz dolaska Hilimja Haradinaja.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate koliko pre nego što vam je Nasim rekao da ćete biti pušteni ste videli Hilimija?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne mogu o vremenskom dobu da vidim, ali ja mislim da je vrlo kratko bilo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, on se pojavio na licu mesta malo pre nego što vam je rečeno da ćete biti pušteni na slobodu. Da li je to tačno?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ovog trenutka da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, kada je čelnik porodice Haradinaj stigao, vi ste pušteni na slobodu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne čim stiže taj, ne, nego čim stiže Nasim, saopštava nam da ćemo mi biti pušteni, a ja ne znam ko donosi odluku da ćemo biti pušteni.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da ste zatim otišli do svoje kuće i potom se vratili do štaba OVK, kako ste vi opisali kuću Smaila Haradinaja. Zatim

ste se popeli uz stepenice i tamo pronašli svog brata Dragoslava u gostinjskoj sobi. Da li je tako?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Prvo sam rekao, a možda je pogrešno i zapisano, i rekao sam u maltene svim izjavama da smo mi krenuli ka kući i nismo stigli do kuće, nego smo stigli do kuće, do puta koji skreće ka kući Hilimija Haradinaja. I tu nalazim *ladu*.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Izvinjavam se što vas prekidam, ja vas sada pitam o vašem bratu Dragoslavu, o stanju u kom je bio kada ste se vratili. Rekli ste nam da ste ga videli u gostinjskoj sobi kada ste se vratili. Je li tako? U izjavi kažete da ste videli da je Dragoslav u tom trenutku još uvek bio pri svesti, ali da je povremeno gubio svest i da mu je cela glava bila krvava. Dakle, da razjasnimo, kada ste po povratku videli Dragoslava u gostinjskoj sobi, da li je još uvek povremeno gubio svest?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Želeo bih da pređemo na jednu drugu temu.

ADVOKAT EMERSON: Časni Sude, znam koliko je sati, neće još dugo trajati.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Dakle, da pređemo na drugu temu, nakratko. Sada ćemo razgovarati o 24. martu. Vi ste toga dana stigli, kako ste nam rekli, svojoj kući, nakon što ste doputovali iz pravca sela Dubrava/Dubravë. Rekli ste nam da je policija bila u Dubravi/Dubravë, i da ste morali da zamolite da vas propuste. Da li je tako?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste ikada čuli za srpskog generala koji je bio u tom području, koji se zove Božidar Delić? Da li ste čuli to ime?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne, osim sa svedočenja ovde u Hagu. Pre toga nisam nikada čuo za njega. Jer, ja sam se dosta kretao, i malo Srba znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da razjasnimo, malo pre ste rekli da ste njegovo ime jedini put čuli u vezi sa procesom u Hagu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Vezano za Miloševića, prvi put sam čuo za njega.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To sam vas i hteo pitati, gospodine Stojanoviću. U slučaju Milošević, general Delić je u svom iskazu rekao da je 400 pripadnika snaga bezbednosti, srpskih, naravno, bilo smešteno u selu Dubrava/Dubravë, koji su tamo držali blokadu puta 24. marta. Ono što je takođe rekao u predmetu Milošević jeste da je tog dana, kada ste vi prošli kroz Dubravu/Dubravë, i kada ste morali da tražite dozvolu da prođete, tamo bilo 400 pripadnika srpskih snaga bezbednosti. Molim vas recite nam koliko ste pripadnika policije, vojske i snaga bezbednosti videli u tom području dok ste se približavali svojoj kući?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Osim te dvojice koji su mi dozvolili da prođem, i onda od kuće, prema Glođanu/Gllogjan, što sam video 20, tog trenutka nisam video nijednog više, a šta je, kako je Delić opisivao, to ne znam, i morate njega pitati, ne mogu komentarisati njegovu izjavu. Za 20 koje sam naveo da sam video, jedan deo u putu, jedan deo u raširen po imanju, jer su, ja onog trenutka kad sam stigao, borbe su dosta bile i poodmakle.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Možda niste dobro razumeli moje pitanje, nisam vas pitao za policajce koje ste videli u blizini vaše kuće, nego o tome koliko ih je bilo pre nego što ste stigli do svoje kuće. Rekli ste nam da su vas zaustavili u Dubravi/Dubravě.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dvojicu u Dubravi/Dubravě koji su obezbeđivali, kako da kažem, taj rejon, da ne bi neko išao da pogine bezrazložno. Znači, na putu, dvojica. I obavestili me, i ja sam ih zamolio da me puste, pošto mi je kuća tamo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Možda to možemo drugačije da formulišemo. Kada ste odlazili te večeri, da li ste videli veliki broj srpskih vojnika ili policajaca u tom području?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Oklopna vozila, da li ste videli kakva su vozila imali? Svi ti policajci oko vaše kuće su morali doći nekakvim vozilima. Jeste li videli bilo kakva vozila sa policijskim oznakama?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam video vozilo, recimo, kao *pinzgauer* ali oklopno vozilo nisam video.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Dakle, videli ste *pinzgauere*. Koliko je otprilike bilo tih vozila?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dva ili tri, i tako nešto.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste znali da je policija uhapsila veliki broj ljudi iz sela 24. marta?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Želeo bih da vam iznesem sledeću tvrdnju. Naime, veliki broj ljudi je tog dana bio uhapšen, i te večeri ih je policija sve dovela u prednje dvorište vaše kuće.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da li ih je dovela, ja sam naveo u izjavi, da li je neko bio doveden u dvorište ili pred dvorište, ja tvrdim pred dvorište, ne u dvorište, ovaj, jer smo pre toga razgovarali sa policajcima da nikoga ne smeju da nam uvedu u dvorište. Znači, koliko su oni to ispoštovali ja ne znam, ali 80 posto vremena, kao što sam rekao, proveo sam u kući, pogotovo naveče.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da razjasnimo, zbog čega ste rekli policiji da ne uvode ljude u vaše dvorište?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: To su ipak bile naše komšije. Iz tih razloga mi znamo te odnose, kako to ide dole, iz kojih su oni vodili borbe.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zbog čega ste rekli policiji da ne želite da uvode te ljude u vaše dvorište?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Rekao sam da su to naše komšije, iz tih razloga jednostavno.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li poznajete Shabana Zeqiria?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Shabana, da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: On je stariji gospodin, nekada je radio u policiji, i živeo je u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da, radio je sa mojim bratom.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidite, gospodine Stojanoviću, da li ste saznali da je Shaban Zeqiri bio jedan od tih ljudi koje je srpska policija uhapsila i pretukla?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste nakon 24. marta ikada ponovo videli Shabana Zeqirija?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nisam, jer to veče, kao što sam rekao, morali smo da napustimo kuću.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Spominjali ste helikoptere. Da li ste iznutra, iz kuće, mogli da vidite šta ti helikopteri rade?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Dakle, bili ste u stanju jasno da ih vidite iz kuće?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Kad su nadletali, ne jasno, ali kad su nadletali kuću i oko kuće, mogao sam da vidim.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je u to vreme bilo i mnogo pucnjave?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Kako mislite mnogo pucnjave, iz helikoptera?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ono što vas pitam jeste da li je u to vreme, dok su helikopteri bili tamo, da li je bilo mnogo pucnjave?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pucnjave udaljeno, ne u blizini, ali čula se pucnjava udaljeno.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su helikopteri već bili tamo u vreme kada se razmenjivala vatra između vašeg imanja i imanja Haradinajevih?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se da li su bili tog trenutka helikopteri. A mislim da nisu bili.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pomenuli ste taj period kada se pucalo sa imanja Haradinajevih i sa vašeg imanja, i rekli ste, odgovarajući gospodinu Di Faziu, da su u

jednom trenutku borbe počele da se sele prema Glođanu/Gllogjan. Sećate li se da ste nam to rekli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Želeo bih da vam iznesem jednu tvrdnju. Neposredno pre trenutka u kom su borbe počele da se sele prema Glođanu/Gllogjan, helikopteri su leteli iznad kuće Haradinajevih, i otvarali vatru na tu kuću.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja odgovorno tvdim da iz helikoptera, ne odgovorno, ali tvrdim da ja lično nisam čuo da je iz helikoptera otvarana vatra.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li biste mogli da razlikujete vatru?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da, u jedno vreme jedan helikopter, čak štaviše, bio parkiran na livadi ispred moje kuće, na livadi Ibrahim Malokua, tako, jer su čekali, koliko znam, da izvuku povređenog Otovića, koji je kasnije podlegao ranama.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Još dva pitanja za kraj. Kao prvo, rekli ste nam da je vaš brat Dragoslav bio tamo tokom dana. Videli smo zapisnik razgovora sa vašim bratom Vladimirom, koji je rekao da je i on bio tamo tokom dana. Da li je on bio tamo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Vladimira je pozvala majka jer se nalazio njegov najmlađi sin od tri godine kod nas i plašio se. Vladimira je pozvala majka da dođe. Negde popodne, tako.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Dakle, vaš odgovor je da. On je bio tamo tokom dana?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne tokom dana nego popodne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu, i, za kraj, zamoliću da vam se sada predoči dokazni predmet D19. Biće nam potreban dokument na srpskom za svedoka. Zamoliću da pogledamo petu stranu tog dokumenta, časni Sude. U verziji na engleskom, to je na šestoj strani. Dakle, šesta strana, zato što je prva strana deklaracija svedoka. Molim vas, pročitajte nam ono što piše u zaglavlju, odštampano masnim slovima, počinje slovom C, i nalazi se u sredini strane. Pročitajte nam ceo gornji deo.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Republika Srbija, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Sekretarijat unutrašnjih poslova, policijska stanica Đakovica/Gjakovë.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I zatim naslov, ovo što se nalazi u centru stranice.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Spisak pripadnika PJP-a SUP-a Đakovica, B varijante za isplatu dnevnica za period 23. 3. 3000. [netačno čitanje svedoka, od 23. 3. 1999. do 31. 3. 1999.]

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li nam možete reći ko je osoba pod rednim dvojem 2 na ovom spisku.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Samo mi recite šta znači ovo PJP i recite mi, mogu vam reći Stojanović Predraga, ovde Stojanović Predrag piše. Šta znači pripadnik PJP?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Stojanoviću, nažalost, ja nisam taj koji odgovara na pitanja. A vi nam kažete da ne znate šta je PJP?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate da je Predrag bio u paravojnoj policiji, barem 1999. godine?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja znam u redovnoj policiji, a ne nikakve paravojne. I to kao pozornik, koliko znam. Ako se misli na mog Predraga, burazera.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Molim vas da sada pogledate broj 17 na spisku. Ko je to?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja imam brata Stojanović Veselin, a moj brat je 25 godina privatnik u Indiji. Nikad, odgovorno, nikad tvrdim da nije bio u policiji niti je angažovan bilo gde što se tiče nekih vojnih formacija, policijskih, i tako dalje. A za ovog Stojanović Veselina, ja ne znam. To možete slobodno proveriti, na svim spiskovima. Ovde ne piše ime oca, ni kod Predraga, ni kod Veselina. Što ne može, Stojanović Veselina u Srbiji dosta, Stojanović Predraga dosta, Stojanovića Mijata dosta, tako da. Glupo ovde komentarisati, bez imena, prezimena, prezimena oca, imena oca.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ipak nam možete dati neka saznanja, nešto ste nam upravo rekli, što bih želeo da razjasnimo. Da li je ste nam rekli da je vaš brat Veselin osoba za koju vi kategorički možete reći da nikada nije bio u policiji? Da li to možete sa sigurnošću da kažete, pod zakletvom?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: 100 posto. On poslednjih pet godina, skoro i da nije dolazio na Kosovo. Čak, štaviše, nije dolazio nijednog trenutka dokle smo mi bili zarobljeni. I posle našeg oslobađanja, a ne da dođe recimo u policiji. Ali ovde imena ova bez prezimena meni ništa ne znače, bez imena oca ništa ne znače. A za Veselina, 25 godina drži samostalnu radnju u Indiji. To možete da proverite preko svih institucija u Srbiji.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, skrenuo bih vam pažnju na to da je svedok spomenuo vremenski period.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da. Gospodine Stojanović, vi ste sada rekli da vaš brat Veselin nije došao na Kosovo sve do perioda nakon vašeg hapšenja. Kad se on vratio?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nije bio ni pet poslednjih godina, pred rat, nije, znači, dolazio ni pre ni posle rata na Kosovo. Tako sam mislio kad sam to rekao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada se on vratio na Kosovo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nikada.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Znači, on se nije vraćao tokom rata?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ni tokom rata, ni posle rata.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Da vas upitam sledeće.

ADVOKAT EMERSON: Molim da pogledamo dokazni predmet Odbrane koji ima oznaku 1D020739.

SUDIJA ORIE: To će biti broj...?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj D30.

SUDIJA ORIE: Zahvaljujem.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Stojanoviću, ovo je beleška koju je napravio gospodin Di Fazio, gospodin koji sedi sa druge strane i koji vas je ispitivao, sa sastanka koji je održao sa vama 23. marta, pre četiri dana, ovde u Hagu. Tom prilikom vam je postavio neka pitanja. Da li se sećate da ste imali taj sastanak sa gospodinom Di Faziom.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Molim da pogledamo drugu stranicu ovog dokumenta. Pretposlednji pasus, koji počinje zanimanjem. Ja ću vam to polako pročitati na engleskom kako biste mogli da čujete prevod. Beleška koju je napravio gospodin Di Fazio nakon vašeg razgovora sadrži: „Svedok”, a to ste vi, „bavio se prodajom boja. Dragoslav je bio domar u školi u Dečanima/Dečan, a Veselin je radio u fabrici nameštaja u Dečanima/Dečan.” Zašto ste gospodinu Di Faziu rekli da je Veselin radio u fabrici nameštaja u Dečanima/Dečan, a sada kažete sudijama da on nije bio na Kosovu niti pre, niti tokom rata, gospodine Stojanoviću?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Razjasnimo ovo. Radi se o Veselinu Stijoviću, ne Stojanoviću, koji je bio sa nama prilikom zarobljavanja. E, tu je čitava poenta u ovoj, ne radi se o Veselinu Stojanoviću, mome bratu, nego, bratu rođenom, nego se radi o bratu od tetke, odnosno rođaku, koji vi ovde, kako vi ovde nazivate, a taj Veselin Stijović jeste radio u *Šipadu*.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. A u sledećoj rečenici kažete: „Niti ja, niti moj brat, nismo mobilisani u redove policije ili vojske 1998., a ne znam za Veselina.” Da li treba da shvatimo da se to takođe odnosi na Veselina Stijovića?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je Veselin Stijović radio u policiji?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Veselin Stijović, znam, bili smo u kampu gore, i znam da nikad nije radio u policiji.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Dakle, ako je to tačno, da razjasnimo

-

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: 100 posto.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, a obraćam se i gospodinu Di Fazio, da li treba da zaključim da je „niti ja, niti moj brat, nismo mobilisani” greška?

ADVOKAT EMERSON: Meni je tako izgledalo.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, da li je to greška u engleskom? Ne radi se o dvostrukoj negaciji?

TUŽILAC DI FAZIO: Da.

SUDIJA ORIE: U redu, razumem. Molim vas nastavite, gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada ste malo pre rekli da ste sigurni da Veselin Stijović nikada nije radio za policiju, da li možete da nam objasnite zašto ste gospodinu Di Fazio rekli: „Ne znam za Veselina.”

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam da li je vojno angažovan, recimo, od 1998. i tako dalje, od 1999. Pitanje je bilo usleđeno, koliko se ja sećam, vojno angažovan, a rekao sam da ne znam, i da li je imao pušku, tako, koliko se sad sećam te izjave, ovaj, da li je imao pušku. Rekao sam „ne znam”. Ali, kažem vam da nije jer sam bio u kampu sa njim nevezano za policiju, znam da nikad ga nisam video u uniformi, tvrdim, u bungalovima, gde smo živeli.

ADVOKAT EMERSON: Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith, da li ste istog stava -

ADVOKAT GUY-SMITH: Da.

SUDIJA ORIE: Isto važi i za vas gospodine Harvey.

ADVOKAT HARVEY: Da.

SUDIJA ORIE: Onda, gospodine Di Fazio, da li želite da postavite dodatna pitanja svedoku.

TUŽILAC DI FAZIO: Samo par stvari, brzo ću završiti.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Vi ste pomenuli da su tražili od vas da prevedete jedan članak iz *Politike*, i, kako sam razumeo, to se desilo neko vreme pošto ste bili mučeni i tučeni u kući Smaila Haradinaja? Prvo, recite nam, da li ste bili primorani da iz *Politike* prevedete taj članak?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je to tražio od vas neko od ljudi koji su vas zarobili? I, ako jeste, ko je to tražio od vas?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Tražio je čovek koji je išao sa, ime mu ne znam, čovek koji je išao sa mnom da uzmem *ladu*, i sve vreme, očito, koliko sam ja primetio tog trenutka, da on je dosta dobro znao srpskohrvatski jezik, i ja sam počeo sa prevodom, možda kratak članak, pola strane.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ali oni su tražili od vas da to uradite, zar ne?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da, jer me pratio prilikom mog prevoda.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Takođe ste rekli nešto, samo trenutak da pronađem gde je to, kada vam je gospodin Emerson postavio pitanje u vezi sa tim da je policija dovela ljude u vaše dvorište. Pitao vas je, zapravo, izneo vam je tvrdnju da je veliki broj ljudi te večeri ljudi uhapšen i sakupljen u dvorištu ispred vaše kuće. Rekli ste nam da ste od policije tražili da nikoga ne dovode u vaše dvorište. Najpre, koliko je vama poznato, da li je policija tog dana u vaše dvorište dovela uhapšene osobe?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Koliko je meni poznato, nije dovela. Možda, pošto se mi, kuća mi se nalazi pored samog puta, znači pored samog puta, možda su oni podrazumevali to dvorište.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Oprostite, ali, nije mi jasno, želeo bih da to razjasnimo. Da li ste vi, vlastitim očima, ikada videli uhapšene osobe u vašem dvorištu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nikada video.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala vam. Da li ste vlastitim ušima čuli bilo šta o tome da su uhapšene osobe odvedene u vaše dvorište, i, ako jeste, od koga ste to čuli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nisam čuo nigde. Do ovog trenutka sada ovde.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gospodin Emerson vam je postavio sledeće pitanje, i vi ste mu odgovorili ovako: Pitanje: „Zašto ste policiji rekli da ne želite da dovedu te ljude u vaše dvorište?“ a vi ste na to odgovorili „Rekao sam im da su to naše komšije.“ Nažalost, nedostaje jedna reč, to se odnosilo na „razlog i sve ostalo“. Da li ste ikada rekli policiji...

SUDIJA ORIE: Svedok je rekao: „To je bilo bez razloga.“

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dakle, vaš odgovor je bio: „To su naše komšije. Nema razloga za to.” Da li ste razgovarali sa policijom o tome da ne dovodi ljude u vaše dvorište?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: U jednom momentu u toku dana, da. Koji su, sa policajcem koji je stajao ispred, na putu ispred kuće. Mada nije bilo u tom trenutku ni reči da ima nekih zarobljenika, ali, ovaj...

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta ste vi imali na umu, šta je vama smetalo u vezi sa tim da dovode ljude u vaše dvorište?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pa, jednostavno, živim u tom kraju, mi smo sa tim ljudima živeli, i, jednostavno, nisam želeo nikoga da vidim. Čak, štaviše, ovaj, kako bih objasnio, to su neprijatne situacije za svakoga koga bih doveo, koga bih, recimo, ja odveo sutra u dvorište. Iz tih razloga, nisam želeo da me neko dovodi u neprijatne situacije.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Koliko vremena je potrebno da se od vaše kuće peške stigne do kuće Smaila Haradinaja?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Sve zavisi kako hodate, ali, sigurno, jedno kilometar, kilometar i po od... Za jedno petnaestak minuta, da se ide normalnim hodom.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Da li na osnovu dodatnih pitanja želite da postavite još neka pitanja svedoku?

ADVOKAT EMERSON: Samo jednu stvar, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMERSON

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Stojanoviću, gospodin Di Fazio vas je pitao u vezi sa ljudima u vašem dvorištu. Gledajući transkript, stranica 29, red 12 i 25, Gospodin Di Fazio Vas je pitao sledeće... Najpre: „Koliko je vama poznato, da li je policija dovela uhapšene ljude u vaše dvorište tog dana?” Vi ste na to odgovorili: „Koliko je meni poznato, ne. Ali, budući da je moja kuća tu, uz put, možda su mislili da je to dvorište.” Šta ste time hteli da kažete?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pošto je jedan auto blizu dvorišta bio parkiran, znači, jedna *picika* od tih koje sam naveo malo pre, *pinzgauer*, bio parkiran blizu dvorišta, na putu, možda su to mislili kao dvorište. Zato sam to rekao tako.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ko je to možda mislio?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja, lično.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ko je pominjao ljude pored *pinzgauera* koji je bio parkiran pored vaše kuće?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nije pominjao, ali, ja kažem, u toku dana dokle smo razgovarali, ja sam rekao ovome policajcu: „Nemojte me dovoditi u neprijatnu situaciju da mi dovedete ljude sutra slučajno u dvorište.” Znači, ako bude zarobljenika, jer smo o svemu morali tog trenutka da razmišljamo, da ne bi sebe doveli u neprijatnu situaciju.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zašto ste uopšte pomislili da je policija planirala da dovede uhapšene ljude u vaše dvorište, pa ste zbog toga to rekli policiji?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Zato što je iz ovoga pravca bila došla policija, jedan deo policije koji sam ja video. A znam da u svakom -

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Oprostite, nismo čuli kraj vašeg odgovora. Ponoviću pitanje. Policija je došla iz tog pravca. Iz kog pravca?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Jedan deo policije sam rekao, koliko sam ja video da je došao iz tog pravca. Čim sam video tri *pinzgauera*, dva do tri *pinzgauera*, ja sam pretpostavljao da je došlo iz tog pravca.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Iz kog pravca?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dubrave/Dubravě.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Dakle, videli ste ih, bili su ispred vaše kuće, na putu pored vaše kuće?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Jedna *picika* je bila parkirana na putu do kuće, znači, negde blizu kuće, nije baš uz kuću, ni na kapiji, ili tako nešto, ali blizu kuće je bila parkirana.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Na kraju, vi ste nam malo pre rekli, budući da ste videli taj *pinzgauer*, da ste zatražili od policije da ne dovode ljude u vaše dvorište, i ja sam vam postavio pitanje: „Zašto ste uopšte i pomislili da planiraju da dovedu uhapšene ljude u vaše dvorište, pa ste stoga morali da im kažete da to ne rade?” Vi ste rekli: „Pa, zato što je policija došla iz tog pravca.” Možete li nam to objasniti. Zašto ste pomislili da policija možda namerava da dovede ljude upravo u vaše dvorište?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne mogu da vam kažem zašto sam tog trenutka mislio to, to je ipak bilo pre devet godina, ali, ovaj, ja sam smatrao da kad se vode borbe, ne smatrao, radi svake mere predostrožnosti, ne daj bože, da dođe, što i nisam nikome želeo da bude zarobljen, da dovede ga, da dovedu nas u neprijatnu situaciju. Iz tih razloga osnovno. Jer ipak mi živimo tu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo još ovo. Da li sam ispravno razumeo vaše reči, da li ste bili zabrinuti da bi ljudi u selu mogli da pomisle da se vaša kuća koristi u vojne svrthe?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Tako.

ADVOKAT EMERSON: Hvala.

SUDIJA ORIE: Ja imam još jedno pitanje u vezi sa time, gospodine Stojanoviću. Ranije ste upitani zašto ste rekli policiji da ne dovode ljude u vaše dvorište. Tada ste rekli: „Pa, to su naše komšije.” Da li ste uopšte imali neku predstavu o tome ko bi ta uhapšena lica mogla biti?

SVEDOK STOJANOVIĆ: Pa, pretpostavljao sam, nisam imao pojma, pretpostavljao sam jedino. Ljudi koji su otvarali vatru na policiju, da mogu oni biti zarobljeni.

SUDIJA ORIE: A pritom mislite na članove porodice Haradinaj, ili barem na one koji su živeli na imanju Haradinajevih?

SVEDOK STOJANOVIĆ: Nisam mislio na nikog lično, znači nisam mislio ni na Haradinaja lično, ni na nekog drugog, ali s'obzirom da su se vodile borbe, mislio sam na te vojnike na koje se odnosilo.

SUDIJA ORIE: Da, hvala vam. Da li ima dodatnih pitanja? Ako ne, gospodine Stojanoviću, ovim je završeno vaše sveodočenje pred Sudom. Hvala vam što ste došli u Hag i odgovorili na pitanja strana i sudija. Slobodni ste, želim vam srećan povratak kući. Molim da poslužitelj izvede gospodina Stojanovića iz sudnice.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Predlažem da, budući da nam je zaista potrebno da maksimalno iskoristimo vreme i mislim da nema većih problema sa dokaznim predmetima, ne treba da gubimo vreme na njih. Vidim da je poslužitelj izašao iz sudnice. Gospodine Di Fazio, da li ste spremni da pozovete sledećeg svedoka.

TUŽILAC DI FAZIO: Gospodin Kearney jeste. Ako mi dopustite, ja bih na kratko izašao iz sudnice i reći ću poslužitelju da uvede sledećeg svedoka.

SUDIJA ORIE: Da, to bi bilo dobro, moglo bi nam uštedeti malo vremena. Istovremeno, ukoliko nova fotografija, koja još uvek nije u zapisniku, zaista pokazuje gde je kuća Smaila, nije iznenađenje da drugi svedok Stojanović na dokaznom predmetu P32 nije mogao da pronađe gde je ta kuća, budući da nje ni nema na toj slici, a mi smo dve stranice transkripta izgubili na predočavanje fotografije tražeći od njega da se orijentiše na toj fotografiji. Bilo je više trenutaka kada sam bio impresioniran ispitivanjem. Možda sam se pogrešno izrazio, hteo sam da kažem da je bilo trenutaka kada sam bio više impresioniran efikasnošću ispitivanja.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Gospodine Kearney, nema zaštitnih mera za sledećeg svedoka?

TUŽILAC KEARNEY: Ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: I vaš sledeći svedok je...?

TUŽILAC KEARNEY: Gospodin Veselin Stijović.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro gospodine Stijoviću. Pre nego što počnete sa svedočenjem pred ovim Sudom, Pravilnik zahteva da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Poslužitelj vam je upravo uručio tekst svečane izjave, molim da je položite.

SVEDOK STIJOVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala vam puno, gospodine Stijoviću, izvolite sedeti. Najpre će vas ispitivati zastupnik Tužilaštva, gospodin Kearney. Gospodine Kearney, pretpostavljam da ste u potpunosti upoznati sa rasporedom, i da, ukoliko ne završimo sa svedočenjem danas, moramo da radimo sutra, čak i ako je to samo za pola sata. Predviđeno je da svedočenje traje svega sat i po.

TUŽILAC KEARNEY: Časni Sude, ja sam upoznat sa time. Zaista ću nastojati da ubrzam ispitivanje svedoka.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

svedok Veselin Stijović

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC KEARNEY

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Dobro jutro gospodine Stijoviću, molim da nam kažete gde ste rođeni i datum rođenja?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Stijović Veselin, rođen u Dečanima/Dečan, 1970. godine.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Recite nam ime oca i koje ste nacionalnosti.

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Srbin, otac Bogić.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Gospodine Stijoviću, pomenuli ste rođeni u selu Dašinovac/Dashinovec. Recite nam, koliko dugo ste tamo živeli nakon rođenja?

SUDIJA ORIE: Gospodine Kearney, vidim u transkriptu da je svedok rođen u Dečanima/Dečan. Možda je to grad, ili opština, ali do sada nisam čuo da je svedok rođen u Dašinovcu/Dashinovec.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da, gospodine Stijoviću, da li ste rođeni u Dečanima, u mestu Dečani/Dečan, ili u opštini Dečani/Dečan?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Nisam, rođen sam u bolnici u Dečanima/Dečan, ali živeo sam na selu, u Dašinovcu/Dashinovec.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Koliko dugo ste živeli u tom selu?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Ja, lično, od rođenja.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Možete li nam reći, ko su bili stanovnici sela prema nacionalnoj pripadnosti 1997. godine?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je Albanaca, katolika i Srba. Katolika je bilo oko pet – šest kuća, Albanaca je bilo oko 50 kuća, i 10 – 12 kuća srpskih.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Gospodine Stijoviću, obzirom da ste živeli ceo svoj život u Dašinovcu/Dashinovec, pretpostavljam da ste tamo išli u školu i da ste imali kontakte sa komšijama. Zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Da, u školu sam išao u Donjem Ratišu/Ratishi i Ultě, u osnovnu školu. Imao sam kontakt sa komšijama.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Govorićemo detaljnije o ovome, ali, uopšteno, pre 1997. godine, kako biste opisali vaše odnose sa albanskim komšijama?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Pre 1997. godine, ja sam imao solidne odnose, družio sam se sa komšijama, i Albancima, ovi, komšije što su, i sa Srbima sam, ovim katolicima što su, tu sam, sa svima sam bio. U normalnim uslovima. Išli smo zajedno u školu, i tako.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Govorićemo o događajima koji su se odigrali krajem 1997. i 1998. godine, ali, pre toga, želeo bih da nakratko govorimo o poslovima koje ste radili. Recite nam, čime se bavite danas?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Danas radim kao rukovalac građevinske mašine.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li ste ikada radili za vojsku Jugoslavije?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li ste ikada bili u vojsci?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: U vojsci jesam.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kada ste bili u vojsci?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: 1991. godine. Do 1992.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Pošto ste izašli iz vojske 1992. godine, koje je tada bilo vaše zanimanje?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Zaposlio sam se u fabrici masivnog nameštaja u Dečanima/Dečan.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Koliko dugo ste radili u toj fabrici u Dečanima/Dečan?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Od 1992. do 1998. godine.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kada ste 1998. prestali da radite u toj fabrici nameštaja?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Prestao sam da radim kada sam bio zarobljen.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Razgovaraćemo o tome za koji čas, ali želim da vas pitam kako biste opisali vaše zaposlenje u vreme kada ste zarobljeni, kao civilno ili kao vojno?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Kao civil, u masivnom nameštaju, kao majstor. Pravili regale, kauče, krevete.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Pomenuli ste da su pre 1997. godine odnosi između vas i Albanaca u vašem selu Dašinovac/Dashinovec bili dobri. U nekom trenutku tokom 1997. ili 1998. godine, da li je to počelo da se menja?

SUDIJA ORIE: Gospodine Kearney, gledam na sat, i vidim, na osnovu vašeg pitanja, da se bavite jednom drugom temom, i mislim da je bolje da sada odemo na pauzu. Imam jedno pitanje za branioca. Slušajući poslednjih 19 minuta iskaza, da li bi Odbrana imala prigovor ukoliko bi gospodin Kearney jednostavno zatražio od svedoka da potvrdi gde je rođen, gde je radio, i tako dalje. Time biste uštedeli dosta na vremenu, gospodine Kearney, vidim da klimate odrično glavom.

ADVOKAT EMERSON: Očigledno, kada je reč o zanimanju kojim se bavio svedok, pomislio bih da je potpuno primereno da gospodin Kearney ne postavlja sugestivna pitanja. Ja sam gospodinu Kearneyu juče popodne rekao šta mi osporavamo u pogledu poslednja dva svedoka, isključujući neke posebne okolnosti, tako da veći deo ovog svedočenja može biti prilično kratak, ali, sve zavisi od Tužilaštva.

SUDIJA ORIE: Primetio sam da se Tužilaštvo do sada nije koristilo *Pravilom 89(f)*. Sva ova pitanja su postavljana svedocima i mi, naravno, dobijamo odgovore na ta pitanja, ali, možda bismo mogli da ubrzamo ispitivanje kada je reč o onim temama koje nisu sporne među stranama.

ADVOKAT GUY-SMITH: Nadam se da je Pretresno veće svesno da ja nisam želeo da uložim više prigovora tokom prethodnih dana upravo iz tog razloga.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith, to je vaš stalni prigovor, to znamo, i stalno to imamo na umu.

ADVOKAT EMERSON: I, u jednoj prilici, kada je gospodin Dutertre ispitivao svedoka, ispitivanje je bilo sugestivno u vezi sa nekim ličnim podacima, i tražiću od svedoka da to potvrdi.

SUDIJA ORIE: Nemojmo da sada vodimo raspravu, mislim da je poruka svima jasna. Ako možemo da pronađemo način da uštedimo na vremenu a da pritom ne ugrozimo

informacije koje Pretresno veće prima, onda treba da pokušamo. Nastavićemo sa radom u 10:55 h.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Molim vas nastavite gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY: Hvala časni Sude. Samo na početku vas obavestim sam razgovarao sa gospodinom Reom za vreme pauze. On je čuo šta je Sud rekao u vezi češće upotrebe *Pravila 89(F)*, i želeo je da prenesem Pretresnom veću naše iskrene namere da počnemo sa upotrebom *Pravila 89(F)* i *Pravila 92 ter* kako bismo ubrzali postupak.

SUDIJA ORIE: Hvala, nastavite.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Gospodine Stijoviću, pre pauze sam vas pitao da li je u jednom trenutku krajem 1997. ili 1998. godine došlo do promene u odnosima između Srba i Albanaca u vašem selu Dašinovcu/Dashinovc. Recite nam prvo da li je to tačno, i ako jeste, kako je to izgledalo?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, tačno je da je došlo do promene napetosti neke među nama, i, ovaj, desio se kasnije napad na kuću Maleše Ćulafić. To sam čitao preko novina, i onda sam i lično sutradan otišao kod njegove kuće, pošto su mi to kućni prijatelji. Da pogledam kako su, šta su, jel' im treba pomoć i tako dalje. Nakon toga desio se i napad na stanicu policije u Rzniću/Rrznijq. To sam čitao preko tih novina, i gledao preko televizije, i ubistvo Otovića. To su mi rekli Dragoslav i Mijat, da su tada morali da napuste, te noći, kuću. Iz bezbednosti... Dešavala su se često, pucali su, prolazili su noći putevima pored kuća, pucali su, tako da sam morao iz bezbednosnih razloga da napustim kuću u kojoj smo živeli i u kojoj sam rođen, i tako. Gde sam otišao u Dečane/Dečan.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada kažete da ste iz bezbednosnih razloga morali da odete iz svoje kuće, objasnite nam, molim vas, šta ste pod tim podrazumevali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, da se ne bi desilo mojoj porodici, mojoj kući, što se desilo na kuću Maleše Ćulafića. Da ne bih ugrozio život svoje porodice.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada ste, gospodine Stijoviću, otišli iz svog sela?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne mogu tačan datum da kažem, ali je u aprilu mesecu, krajem marta, početak aprila.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Spomenuli ste malopre Dragoslava i Mijata. Da li su to vaša dva rođaka?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Brat od tetke. To su moja braća od tetke.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: I oni su živeli u selu Dubrava/Dubravě, da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: I, da li ste bili svesni da su u tom periodu i oni morali da napuste svoju kuću u Dubravi/Dubravě i odu Dečane/Dečan?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, da, oni su mi rekli da su morali da napuste kuću, iz isto bezbednosnih razloga, tu noć kada je poginuo policajac Otović.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Osim vaše braće od tetke i drugih članova vaše porodice, da li ste znali da su i drugi Srbi odlazili iz Dašinovca/Dashinovc u tom periodu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: U tom periodu, da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li ste se, nakon što ste vi i vaša braća od tetke otišli iz svojih kuća, vratili u Dubravu/Dubravě sa njima kako biste im pomogli oko kuće?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, zamolili su me da idem da im pomognem da donesemo stvari. Ostavili su bili seno neko za stoku, i neophodne stvari za život koje su im trebale. Otišli smo sa *ladom karavan* i *mazda 626* je bila. Počeli smo da utovarujemo stvari, i, kad je, odjednom su počeli napadi na nas, na kuću. Mi smo pobjegli u kuću. Napad je trajao oko 45 minuta. Pucali su iz automatskog naoružanja, ručnim bacačima na nas. Mi smo u ćošku jedne sobe, ja i Mijat stajali, sklonili se, a Dragoslav je s' vremena na vreme išao do prozora da vidi da li prilaze kući, da li... I davao nam informacije.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li se sećate kog datuma je to bilo?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Znam da je bila subota. Jedan dan pred Uskrs. A datuma tačno ne mogu da se setim.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li je to bilo u aprilu 1998. godine?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste da ste, kada je počeo napad, utrčali u kuću svoje braće od tetke. Da li ste u tom momentu videli ko je otvarao vatru, ili ste to tek kasnije saznali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, tek kasnije smo saznali. Jer iz tih pravaca, od pravca Glođana/Gllogjan, sa svih pravaca u stvari, više i nisam mogao da procenim iz kojih pravaca dolazi vatra. Nakon 45 minuta, otprilike toliko, napada na kuću, došli su do pred kuću i vikali su da izađemo napolje, da se predamo. Dragoslav je izašao prvi da otvori vrata. Ja i Mijat smo bili iza njega. Oni su nam naredili da legnemo dole. Dragoslav je otvorio vrata. Oni su njega na startu tukli. Mene i Mijata, posle su došli kod nas, i nas su tukli puškama i nogama udarali nas, čime su stigli. Nakon čega su nas izbacili ispred kuće.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Hteo bih da se vratim za trenutak na nešto drugo. Rekli ste da su pucali iz ručnih bacača na vašu kuću. Na osnovu čega ste to znali? Šta ste videli i čuli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, znamo po silini detonacije. To su bile jake eksplozije, udarile kuću, i Dragoslav je gledao, video, na prozoru gledao. A kasnije smo i videli, kad smo izašli već vani, video sam ljude koji nose ručne bacače.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Koliko ste tih eksplozija čuli kada su pogodili kuću?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ne mogu da se setim tačno broja, ali bilo ih je dosta, jer bili smo, ono, malo i uplašeni i traumirani, tako da nisam baš registrovao.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste da je napad trajao 40-45 minuta. Koliko je hitaca iz pušaka pogodilo kuću u tom periodu? Da li nam to možete reći?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Sve vreme je pucano na kuću. A, koliko hitaca, ne znam tačno. Sve vreme, 45 minuta, pucano je non-stop na kuću.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Tokom tog napada, gospodine Stojoviću, da li ste vi ili vaša braća od tetke uzvratili vatru prema ljudima koji su vas napadali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nismo. Nismo ni imali čime, ni... Nismo, nismo.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste u jednom trenutku tokom svog iskaza da su u jednom momentu prestali da pucaju i da su zatim dovikivali nešto vama u kući. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Kad su stigli pred kuću. Tada su prestali da pucaju i vikali su da izađemo van. Dragoslav je otvorio vrata, meni i Kiki su naredili, Mijatu, u kući da legnemo i glavu dole, da ne dižemo glavu, da ne gledamo ništa. Uleteli su, njih oko 30 vojnika sam video, tu pred kuću i u kuću što su ušli. Dragoslava su odmah tukli čim je otključao vrata. Posle su došli ovamo da tuku i nas dvojicu. Automatskim naoružanjem, nogama, čim su stigli, sve što im je bilo pri ruci.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li se sećate šta su tačno tada vikali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, psovali su. Ružne stvari, psovali su nam majku srpsku i tako te...

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Na kom jeziku su vikali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Albanskom.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Tih tridesetak vojnika koji su uleteli u kuću, možete li da nam ih opišete?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da vam ih opišem? Neki su bili naoružani. Naoružani su bili svi, ali neki su bili u uniformama, a neki su bili u civilu. Naoružani, normalno.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: U uniformama koje organizacije su bili?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, maskirne uniforme, a čije su proizvodnje, nisam siguran baš tačno.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li ste videli oznake na uniformama?
SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li možete da nam kažete čije su to oznake i opišete ih?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, to, bile su oznake crveni krug, crni orao, i mislim da su bila žuta slova. Ali nisam siguran. UČK je pisalo na njima.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste da su napali Dragoslava čim su ušli. Da li je tako?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Opišite nam taj napad, molim vas.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, na startu su, čim je on otvorio vrata, oni su počeli da ga udaraju automatskim naoružanjem i, u predelu stomaka, grudi i glave, svuda. Nisu birali gde ga, svuda gde su mogli da ga zakače udarali su ga. Njih pet – šest, deset, u isto vreme su. Dok je on pao dole, nazad na podu. A nama su naredili da legnemo pre nego što su došli do nas. Mi, kad smo legli, onda su prišli i nas su šutirali, udarali nas automatskim naoružanjem. Nakon čega su nas izveli ispred kuće i tamo su nam opet naredili da legnemo, i tamo smo legli, glavu prema dole. Non-stop su nam vikali glavu prema dole, da ne gledamo, ni sa strane, ni njih. I tu su nas isto tukli, jedno vreme, nakon čega su nam rekli da ustanemo i da idemo u Glođane/Gllogjan. Mi smo ustali, i oni su nas vodili na Glođane/Gllogjan uz put. Bilo je dosta naoružanih vojnika, civila naoružanih, koji su nas sve vreme tukli, udarali...

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Izvinite gospodine Stijoviću, moram samo da vas na momenat prekinem. Hteo bih da nakratko razgovaramo o udarcima koje ste primili tokom tog napada. Rekli ste da su vam rekli da legnete pošto su ušli u kuću. Da li su vas lično tukli dok ste bili u kući, i ako jesu, koliko puta i kom predelu tela?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: I mene i Mijata, udarali su mnogo puta i nogama i automatskim naoružanjem, znači, bili su nas u kući baš dosta vremena.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Po kojim delovima tela su vas udarali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Po glavi, glava, telo, trup, svuda. Nisu birali uopšte gde te udara, samo da te udari.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li se to udaranje nastavilo i kada su vas izveli iz kuće, i, ako jeste, molim vas recite nam koliko puta su vas udarali, koliko je to trajalo, u kom predelu tela su vas udarali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ispred kuće, pa, ponovila se ista situacija kao u kući. Kad su nas izveli ispred kuće, dole su nam naredili da legnemo, glavu prema zemlji, i tu su nas udarali isto, nogama, automatskim naoružanjem, uopšte nisu birali gde

udaraju i kako. Po njih pet – šest, deset, koliko može da priđe da udari. Svi su pokušavali da udare.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: A šta ste vi za to vreme radili?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ležali na zemlji. Štitili glavu, koliko smo mogli da zaštitimo, rukama.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Dok su vas tada tukli, ispred kuće, po drugi put, da li su nešto govorili bilo kome od vas? Da li ste nešto čuli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, uglavnom su psovali, uglavnom su psovali. Nisam ni mogao da razumem, nisam baš razumeo svaki detalj, šta su pričali na albanskom jeziku. A psovke sam razumeo, kako psuju, i tako.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Razumete donekle albanski?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: I, kada kažete da ste otprilike shvatili šta vam govore, šta ste to čuli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, čuli smo psovke, „Što ste došli ovde, ovo je naša zemlja” i „Četnici”, nazivali nas četnicima i tako. Psovali nas.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada kažete da su rekli: „Ovo je naša zemlja”, šta su to konkretno rekli i kako ste vi to shvatili?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ne znam šta je njima značilo to da kažu: „Ovo je naša zemlja.” Ne mogu da objasnim taj njihov ovaj, mišljenje takvo koje je bilo. I mržnju toliku koja je prema nama upućivana.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Koliko vam je poznato, da li ste ikoga od tih ljudi videli ranije?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Tu, dok smo bili pred kućom, ne. Ali, tamo već u Glođane/Gllogjan kad su nas odveli, u taj štab, komandu, nemam pojma šta im je, tu sam već video.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: O tome ćemo razgovarati za trenutak, ali za sada bih hteo da se zadržimo na ljudima koji su vas tukli u dvorištu. Kažete da su ispoljavali mržnju prema vama. Šta je bilo temelj te mržnje?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne bih znao da vam objasnim, to je po meni razlog samo zato što smo Srbi. Drugog razloga ne verujem da je bilo. Ja nikad nisam bio u sukobe sa nikim od njih, ni ja ni Dragoslav, da znam ni Mijat, isto.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Gospodine Stijoviću, da li se sećate da ste istražiteljima Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju dali izjavu 2002. o tom događaju?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY: Obaveštavam Pretresno veće i Odbranu da je to na strani 4 prevoda na engleskom.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Gospodine Stijoviću, da li ste istražiteljima Suda 2002. rekli da ste čuli te ljude kako vam kažu: „Kosovo pripada Albancima”? Prvo, da li se sećate da ste dali takvu izjavu istražiteljima, i drugo, da li je istina da su vam to govorili?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, pa to, to sam i mislio da kažem. Vikali su nam: „Kosovo je naše. To pripada Albaniji. Šta ćete vi ovde?” i tako te stvari.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Spomenuli ste da u tom momentu u dvorištu niste nikoga prepoznali. Da li su vam vaša braća od tetke možda rekli da su nekoga prepoznali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Oni jesu poznavali većinu njih, ja mislim. Mislim da jesu, ali... I rekli su mi da je jedan čovek koji je u jednom trenutku u dvorištu došao i pokušao kao da nas odbrani i njih je makao sa nas da nas ne tuku, mislim da je bio, rekli su mi da je bio Nasim.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Osim tog Nasima, jesu li pomenuli još neko od imena tih vojnika OVK koje su prepoznali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa kad ste, jesu mi rekli i za Zeqira. Taj što nas je najviše tukao u toj maloj sobi gde smo bili odvedeni. Što nam je naredio da se skinemo do pojasa i tukao nas najviše. I ja sam baš pitao: „Ko je ovaj?” Kaže: „To je Zeqir.”

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Gospodine Stijoviću, pređimo sada na tu drugu lokaciju gde su vas tukli. Vi ste ranije tokom iskaza rekli da ste u jednom trenutku odvedeni iz kuće vaše braće od tetke u Dubravi/Dubravě i da ste krenuli prema Glođanu/Gllogjan. Da li je tako?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kako ste stigli tamo?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, išli smo peške. Naredili su nam da dignemo ruke u vis i da idemo pravo, da spustimo glave dole, da ne gledamo ništa sa strane. I, tako, kako smo nailazili na njihove vojnike uz put, svi su nas udarali. Bili su nas sve do Glođana/Gllogjan. Tamo su nas uveli u neku kuću gde je bilo dosta vojnika. Obezbeđenje je bilo i na ulazu i tamo u dvorištu kad smo ušli. Bilo je dosta vojnika. Neki su čistili naoružanje, neki su, onako, stajali. Odveli su nas u kuću na spratu, na sprat. U hodnik su nas stavili tu pored jedne male sobice, i tu smo sedeli na betonu. Nakon čega su uveli Dragoslava u malu sobu.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Moram opet da vas zaustavim samo za trenutak. Rekli ste da je, dok ste hodali prema Glođanu/Gllogjan, pored puta bilo još vojnika koji su vas udarali. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Dok su vas tukli uz put, da li su vam ljudi koji su vas udarali još nešto govorili, bilo ko od njih?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, uglavnom su upućivali psovke.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada kažete psovke, na šta tačno mislite?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, psovali nam majku srpsku, sve ponavljali one reči, šta tražimo mi ovde, šta ćemo mi uopšte na Kosovu, i tako.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Ti ljudi pored kojih ste prolazili na putu prema Glođanu/Gllogjan, kako su bili obučeni i kako su bili naoružani?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, imali su automatsko naoružanje, a obučeni su bili i civili i u uniformi. A uglavnom su svi bili naoružani. Neki su imali donji deo vojničke opreme, a gore džemper, i civilni, kompletno uniformisanih je bilo, bilo je kompletno civila, naoružanih.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li ste opet videli one oznake OVK, koje ste već spominjali, na nekim od tih vojnika?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Od trenutka kada ste izašli iz kuće u Dubravi/Dubravě do dolaska u kuću Glođanu/Gllogjan, koliko, otprilike, vojnika OVK mislite da ste videli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ne mogu tačno da budem precizan, ali bilo ih je oko 100 ljudi. Oko 100 vojnika. Možda više, manje, to, al' tu je.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Pre nego što počnemo da se bavimo događajima u kući u Glođanu/Gllogjan, molim vas, recite nam u kakvom ste fizičkom stanju bili dok ste se kretali prema toj kući u Glođanu/Gllogjan. Kako ste se osećali, i kakve ste povrede imali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, Dragoslav je bio dosta, u najtežem stanju od nas, težem stanju od nas dvojice, a mi smo bili krvavi, nas, ovaj. Krvavi i u, pod bolovima smo morali da hodamo.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Dok ste išli ka Glođanu/Gllogjan, iz kuće vaših rođaka prema drugoj kući u koju ste bili odvedeni, da li je Dragoslav bio u stanju da hoda?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Hodao je jedva. Malo smo mu pomagali, ali išao je, polako.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste da ste vi krvarili, gospodine Stijoviću. Odakle vam je išla krv?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Iz glave, i, u predelu glave najviše.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste nam da su vas odveli u jednu kuću u Glođanu/Gllogjan. Možete li da nam opišete tu kuću? Recite nam šta je ona bila, ako znate.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Bila je kuća pored samog puta. Jednospratna, ima prizemlje i sprat gore, imala je. Mislim tak'o da je bila, kol'ko se sećam. Uveli su nas unutra, stavili su nas tako u hodnik, nakon čega su uveli Dragoslava u jednoj prostoriji. Nije dugo prošlo, njega su izbacili u mnogo teškom stanju. Samo su ga otud izbacili, on je pao dole na beton pored nas. Posle su uveli Mijata. Ja sam pokušao da mu pružim pomoć, Dragoslavu, nekako. Tamo sam čuo da Mijata tuku, tamo su ga bili. Mijata, bili su ga jedno vreme. Ne znam tačno orijektivno, a oko sat vremena, ja mislim. Nakon čega su Mijata izveli, a mene su posle pozvali tamo. Ja sam ušao i tamo su bili dva vojnika. Jedan sto u prostoriji bio, to mala, vrlo mala prostorija. Jedan sto, stolica i dva vojnika, tri. Nekad je ulazilo i više, ali konstantno je bilo dvojica. U toj prostoriji, zaduženi da tuku.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Zaustaviću vas tu za trenutak. Da li ste stekli utisak o tome za šta je ta kuća korišćena?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da im je to bio glavni kao štab kao neki, komandno mesto, tako nešto. Jer je imala najjače obezbeđenje, tu je bilo najviše vojnika, tu gde je, gde su nas priveli.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste da su, nakon što ste došli, Dragoslava odveli u sobu, a vi i Mijat ste ostali ispred. Tokom tog perioda, da li ste mogli da čujete šta se dešavalo u sobi?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, Dragoslav dok je bio, samo sam čuo, čuli smo priču, ništa više. U sobi, tamo. Samo kad su otvorili vrata, izbacili su ga vani i njemu je pozlilo već od tih udaraca. Pre što su mu zadali i više nije mogao da izdrži od bolova i ono... Počeo je da pada u nesvest. Jake bolove je imao. Tu ja sam bio, tu se sećam i ovog Nasima da mu je donosio lekove, tablete mu davao neke. Kaže: „Ove su dobre za bolove, uzmi, popij jednu, biće ti lakše.” Dok su unutra Mijata bili.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Koliko dugo je Dragoslav bio u toj sobi pre nego što su ga izbacili napolje?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa nisam siguran, oko pola sata. Možda malo manje, ili više, al' tu je negde.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste da je počeo da gubi svest kada su ga izveli napolje. Želim da vas pitam da li je u tom trenutku izgubio svest? Da li ste mogli da razgovarate sa njim u tom periodu? Da li biste mogli to malo detaljnije da nam opišete?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: S vremena na vreme jesam. Podođe malo sebi, oporavi se, pa onda opet ga u'vate bolovi, od bolova. Tolike je imao bolove jake da je se često onesvešćivao.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Ponoviću pitanje. Da li ste u trenucima kada je dolazio svesti ili bio svestan mogli sa njim da razgovarate?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, nisam. Jer kada je bio pri svesti, onda je kukao i žalio se on. Samo je, od bolova nije mogao da. Možda jesam, po neku reč smo progovorili, ali ne mogu da se setim sad tačno. Prošlo je ipak dosta vremena od tada.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Koliko dugo je Mijat bio u sobi, recite nam ako se sećate, i da li ste mogli da čujete šta se dešavalo u sobi dok je bio unutra?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa čujao sam udarce, i kako Mijat tamo ječi od udaraca, znate. A koliko dugo je bio, ne mogu tačno da se setim. Znam njega kad su izbacili, posle su uveli mene. Meni su tamo postavljali pitanja. „Da li imaš oružje, kol'ko ima policije u Dečanima/Dečan?” To su, po meni, pitanja bila samo da bi, razlog da te tuku. Tukli su nas i ovako, ali, bez veze, po meni, nebitni skroz, informacije i pitanja da nas tuku. Tu su mene tukli jedno otprilike sat vremena. Njih dvojica non-stop. Među njima je bio i ovaj Zeqir. Posle mi naredio da skinem se do pojasa go. Da skinem jaknu i košulju, jer je mislio, ta palica, što nas je tukao, da to ne osećam, ne boli mnogo. I onda sam se skinuo do pojasa go. On je nastavio da tuče po leđima. Okrenuo, prvo sam se okrenuo glavom prema zidu, tako su mi naredili, da gledam u ćošak zida. Onda su bili me po leđima, po glavi, po... Njih dvojica, trojica, kako je ko ulazio u sobu uglavnom je udarao. Nakon čega su posle izvesnog vremena i Mijata doveli. Ponovo ga vratili u toj sobi, i njemu je Zeqir naredio da se skine do pojasa go. Skinuo se, onda su, onda je njega nastavio da tuče. Tukli su i njega i mene. Dugo vremena. Ne znam koliko, ali dugo vremena. Posle smo izašli vani, izbacili su nas vani. Kad su nas izbacili, Dragoslav je bio u jako teškom stanju.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste dosta toga. Dozvolite mi da se vratim na to što ste rekli. Rekli ste da su, kada ste odvedeni u sobu, tamo bila dva čoveka. Za jednog ste rekli da je Zeqir. Da li znate ko je bila druga osoba?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam poznavao ja tamo te ljude, tako da, ne mogu napamet da pričam. Nisam znao. A za Zeqira su mi rekli, Mijat mi je rekao: „To je”, kaže, „Zeqir.” Ovaj što nas je tukao sa tom palicom. Feder na vrhu ima, metalnu kuglu. Federna palica sa metalnom kuglom gore. Tu smo zadobili velike povrede, i, nakon čega, to je trajalo dosta dugo vremena. Posle smo izašli vani, u tom trenutku naišli su neki ljudi, vojnici, civili. U civilnom i u uniformama, da uđu u gostinjsku sobu. Kako oni kažu tamo, oni kažu *sobura*. U tu sobu su ušli. Tu je bio među njima i jedan moj poznanik. Njega sam poznavao dobro. Deli Lekaj. Imao je ručni bacač.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da, i?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Imao je ručni bacač kod sebe. Bio je u civilu ali je ručni bacač naoružan sa granatom. I došao kod mene, pitao me: „Je li, bre, zašto si došao ovde?” Ja sam mu rekao, ispričao sam mu da sam došao da pomognem braći od tetke, i... On je meni rekao: „Ako te odavde živoga puste, ako se izvučeš živ odavde, više u Dašinovac/Dashinovec nemoj da ideš. Jer, pitanje je trenutka kada će da pregradimo put koji vodi prema Dašinovcu/Dashinovec. U mestu Požar/Pozhar.”

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: U redu. Vratimo se malo unazad. Dok su vas tukli u sobi tom palicom, recite nam, koliko puta su vas udarili njom?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Kako da vam kažem, dva – tri sata bez prestanka su nas tukli. I sa palicom, i sa nogama šutirali nas, i sa kundacima od puške. Ali, tukli su nas baš...

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Možete li nam opisati jačinu kojom su vas udarali palicom po telu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, silom, to koliko je imao snage. On se zaleti da udari. Svu snagu koju je imao, on je upotrebio da nas udari sa tom palicom.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Koliko je ta palica bila duga, da li biste rukama mogli da pokažete?

SUDIJA ORIE: Gospodine Kearney, da li su nam zaista potrebne te pojedinosti? Ovo je već treći svedok koji govori o tim stvarima. Da li je zaista bitno da znamo da li je palica od drveta ili plastike? Za sada imamo dovoljno detalja o svemu tome. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC KEARNEY: U redu, časni Sude. Hvala.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste nam da je Mijat u jednom trenutku doveden u sobu, dok ste vi bili u njoj, i da su nastavili sa premlaćivanjem. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: A posle toga, obojica ste izbačeni iz sobe. Da li je i to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Jeste. Iz sobe smo izbačeni tu pored Dragoslava, gde je Dragoslav već ležao dole na betonu i bio u vrlo teškom stanju.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Molim da nam opišete u kakvom je stanju tada bio Dragoslav. Najpre, da li je u tom trenutku bio pri svesti?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Imao je jake bolove, povraćao je krv. Čak i u takvom stanju, nailazili su neki vojnici, štirali ga, udarali ga tu, u takvom stanju. U tom predsooblju što smo bili.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li ste vi lično prepoznali nekog od vojnika koji su ga u tom trenutku udarali i štirali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Pomenuli ste da ste tada razgovarali sa čovekom koga ste znali po imenu Lekaj. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Lakaj.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Recite nam, kako to da ste poznavali gospodina Lekaja?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, poznajem ga iz, normalno, ovako, upoznao sam ga jer se družio sa mojim rođakom. On se družio i preko njega sam ga upoznao, tako da sam ga znao mnogo dobro. Zajedno smo išli u Prizren/Prizren, tamo terali smo pšenicu da menjamo za brašno. On je bio vozač, imao je kamion, i on, sa njim sam, tako, putovao, u kamion, i tako.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste ranije da je nosio oružje. Da li je u tom trenutku bio u uniformi ili u civilu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: U civilu.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Ljudi koji su vas tukli u sobi, da li su bili u vojnim uniformama ili u civilu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Jedan je redovno bio u vojnoj uniformi, a ostali i u uniformi i u civilu, kako su izlazili i ulazili, ono, bilo je i takvih i takvih.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Pomenuli ste ranije da vas je taj gospodin Lekaj, kada ste razgovarali sa njim, savetovao o nečemu. Da li je to tačno? Molim vas, recite nam šta vam je rekao.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, posavetovao me je i rekao mi je: „Od sada, ako te puste odavde da ideš kući, ako se izvučeš, ako vas puste žive da izađete odavde”, kaže, „više nemoj da ideš u Dašinovac/Dashinovec dole tim putem prema tvojoj kući.” Kaže: „Jel’ pitanje je trenutka kad ćemo da izađemo da pregradimo taj put u Požaru/Pozhar. Pa će biti isto ovako zarobljeni, i, možda maltretiran, možda i gore”, kaže, „Ali izbegavaj”, kaže, „nemoj da dolaziš kući više.”

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Gospodine Stijoviću, na osnovu vaših saznanja, da li se taj savet ili upozorenje u vezi sa pregrađivanja puta u Požaru/Pozhar, da li se to njegovo predviđanje zaista u nekom trenutku i ostvarilo?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Molim vas recite nam kada se to desilo?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ne znam tačno kad se ostvarilo, ali znam da je bio zarobljen Staniša Radošević, njegova majka, Novak Stijović. Baš tu u mestu Požar/Pozhar.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li su vas pustili neko vreme nakon što su vas pretukli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da li su nas pustili? Bili smo tu u hodniku. Imali su obezbeđenje koje nas je čuvalo. Mijata su odveli da popravi *ladu*, kao. Rekli su mu: „Ti ideš s’nama da popraviš *ladu*”, dok ja i Dragoslav smo ostali tu. Posle su nas izveli ispred kuće da se umijemo od krvi. Tako je i bila jedna česma, pumpa. On je morao da pumpa onu pumpu tako u teškom stanju da se ja umijem, da operem krv, pa onda ja njemu sam, isto tako. I terali nas da operemo krv onu koju smo imali po glavi, po ušima. Verovatno kad su odlučili da nas puste. To je bilo pred samo kretanje, kad smo trebali da izađemo, da idemo za... Ovaj, Kika, ovaj Mijat se posle vratio i rekao ne može *ladu* da napravi. Mi smo krenuli, uzeli su nas i naredili nam da idemo ponovo u Dubravu/Dubravě. Išli smo malo, posle je naišao jedan traktor. Dragoslav je bio u mnogo teškom stanju, nije mogao da ide peške. Ubacili smo ga u traktor. Mi smo polako za njim stigli do Dubrave/Dubravě, do njihove kuće. Mijata su odveli ispred kuće, dole...

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Zastaviću vas za tu za trenutak, pre nego što se vratimo na Dubravu/Dubravë. Rekli ste da ste, neko vreme pošto je Mijat otišao da popravi *ladu*, vi i Dragoslav izašli da se umijete do pumpe za vodu. Da li to tačno?
SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Jeste, odveli su nas ispred kuće da se umijemo.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada ste iz hodnika u kom su vas držali otišli do pumpe, recite nam, kako ste tamo stigli? Da li ste vi i Dragoslav hodali, ili su vas nosili, ili vukli? Objasnite nam, molim vas, kako ste stigli napolje?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ja sam pomogao Dragoslavu da se ispravi. Tu su bili vojnici koji su nas čuvali u tom predsoblju i koji su išli za nama. U mnogo teškom, i jedva smo sišli dole pred kuću. I, onda, u takvom stanju morao je, čak nisu hteli ni da pumpaju na onu česmu da bi se mi umili, nego smo morali prvo on meni, pa ja njemu da, ovaj, da bi očistili krv sa glave i ovo. Verovatno pošto su odlučili da nas puste, onda su, da ne budemo tako krvavi, i ono...

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Tu bih vas zaustavio gospodine Stijoviću. Moje pitanje je, jednostavno rečeno, sledeće. Kažete da ste pomogli Dragoslavu da ode do pumpe. Da li je mogao sam pomalo da hoda ili ste bukvalno morali da ga nosite do pumpe?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, faktički, ono, morao sam da ga nosim, ali malo se na noge, mogao je pomalo na noge da stoji da mu, pomagao mi, da ga ne bi ja baš faktički nosio sam.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Iako je nesigurno stajao na nogama, da li nam kažete da je on ipak mogao da pumpa vodu na pumpi, da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Morao je.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Molim vas, recite nam kako je prošao put za Dubravu/Dubravë. Rekli ste da je došao neki traktor, da je Dragoslav smešten na traktor, a vi ste hodali. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, pošto je bio u teškom stanju, popeli su ga na traktor, mi smo mu pomogli da se popne nazad na traktor, i mi smo polako za njima išli peške. Ja i Mijat. Normalno, sa vojskom koja nas je pratila, i bila tu pored puta sve vreme. Kad smo stigli kod njihove kuće, Mijata su, mi smo ostali tu na sami ulaz od dvorišta. Oni su Mijata odveli dole u jednom ćošku kuće, valjda je, kaže da je vočku neku trebalo da otkrije, koju su bili pokrili da ne smrzne od mraza, od zime, nemam pojma. On je to išao da otkrije. Posle su ušli u kuću, uzeli su čaršaf, izneli su ga vani, iscepali ga, vezali nam oči, ruke i seli su nas u auto, odvezli nas do sela Babaloć/Baballoq. Do blizine sela Babaloć/Baballoq. S' vremena na vreme su se zaustavljali tokom te vožnje uz put. Da li su im bili punktovi ili grupe vojnika ili kako to ide. I, ovi su pitali: „Ko su ovi, što ih puštate?“ Oni su, ovaj Nasim, odgovarao im je: „To su dobri momci, rešili smo da ih pustimo“, i tako. To se dešavalo na više mesta. Dovezli, odvezli su nas do *opel ascone*, crvene. Crvena, mislim da je bila, auto koji nas je vozio. Do blizine sela Babaloć/Baballoq, gde je izbegličko naselje. Tu su nas izbacili iz kola, naredili nam da gledamo pravo. Ako se okrenemo, ili pogledamo u stranu, mrtvi smo. Mi smo polako išli pravo napred prema tom naselju, dok smo se odaljili određeno

vreme. Posle Dragoslav nije mogao više da ide. Ja sam ostao polako da Dragoslava pridržavam, i polako sam ga, pokušavao da mu pomognem još malo da idemo, a Mijat je otrčao tamo do naselja, pozvao nekog čoveka sa autom, koji nas je odbacio do ambulante u Dečanima/Dečan. Tu smo bili na previjanju i nakon čega smo dobili upute u Peć/Pejë u bolnicu. Kad smo stigli u Peć/Pejë u bolnicu, Dragoslava su hitno oterali za Prištinu/Prishtinë.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Zaustaviću vas tu. Pre nego što počnemo da govorimo o bolnici u Dečanima/Dečan, želeo bih da se vratimo malo unazad. Vi ste malo pre spomenuli da ste, tokom puta od Dubrave/Dubravë do blizu Babaloća/Baballoq, nailazili na nešto što ste opisali kao kontrolne punktove. Da li ste u tom trenutku još uvek imali povez na očima, gospodine Stijoviću?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, da, ali tu su bile kao grupice, zaustavljaju *asconu* i pitaju: „Ko su ovi, što ih puštate?” Upućivali psovke. Ovaj je rek'o: „Ne, to su dobri momci.” Nasim je rekao: „To su dobri momci”, i kaže, „Rešili smo da ih pustimo.”

SUDIJA ORIE: Gospodine Kearney, imam jedno pitanje. Govorili ste o traktoru koji vas je od Glodana/Gllogjan odvezao do Dragoslavljeve kuće. Recite nam, ko je vozio taj traktor?

SVEDOK STIJOVIĆ: Ne poznajem, ne poznajem ja u Glodane/Gllogjan te, ne znam ko je vozio.

SUDIJA ORIE: Ali to je bio neko od ljudi koji su vas zarobili ili je bio u toj grupi koja vas je zarobila?

SVEDOK STIJOVIĆ: Mislim da nije bio u grupi ljudi koja nas je zarobila, ali, ne znam, jer ja nisam poznavao tu skoro nikog u toj grupi. Tako da ne mogu da znam jel' bio, jel' učestvovao il' nije.

SUDIJA ORIE: Hvala. Molim vas nastavite, Gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Hvala časni Sude. A kada je reč o ljudima koji su vozili crvenu *asconu*, da li su oni bili u grupi koja vas je zarobila? Recite nam, ko su bili ti ljudi?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ko je vozio, ne znam. Jer su, i ne poznajem čoveka. U *asconi* je bio na prvom sedištu Nasim. Mislim da je Haradinaj, nisam siguran kako se preziva, ali Nasim je bio.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Na prednjim sedištimu *ascone* je bila jedna ili dve osobe?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Dvojica.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Nasim, čovek koga ste pomenuli, da li je on vozio ili je bio putnik u kolima?

SUDIJA ORIE: Gospodine Kearney pročitajte prethodno pitanje, piše: „Ne znam tog čoveka, ali na prednjem sedištu je bio Nasim.”

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Hvala na ispravci, časni Sude. Da li su obojica bili u uniformi i naoružani?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne mogu da se setim. Nasim je bio u džemperu i u maskirnim pantalonama, a za preostalu dvojicu ne znam jer su mi bile vezane oči a oni nisu ni izlazili iz auta.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada kažete „druga dvojica”, da li je, osim Nasima, u automobilu bilo još dvoje ljudi, pored vas i vaših rođaka ili... Molim vas, recite nam tačno na šta ste mislili?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nasim, vozač, i nas trojica u zadnjem sedištu, vezani.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada ste, kako kažete, odvedeni blizu Babaloća/Baballoq, izvedeni ste iz automobila, a zatim su vam skinuli poveze sa očiju i odvezali ruke. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada su vam odvezali ruke, da li je bilo prisutnih vojnika OVK?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Gde? Tu kad su nam odvezali ruke? Pa, odvezali su nam ruke ovi dvojica što su nas dovezli. Tako, nismo smeli da se okrećemo i da gledamo na stranu, samo pravo, tako da ne znam da li su bili vojnici OVK ili... Sem ove dvojice što su nas dovezli dotle.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada su vam ta dva vojnika odvezali ruke, Nasim i taj drugi čovek, da li su držali oružje upereno u vas ili ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Kada su nam odvezali ruke, jesu. I rekli su nam samo pravo da idemo, da se ne okrećemo, ako se okrenemo, bićemo mrtvi. Znači da će da nas upucaju.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: I da li ste to i uradili, da li ste se otišli pravo od njih?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da. Da, otišli smo pešice, nismo smeli da se okrećemo. Rekao sam, prvo smo svi trojica išli zajedno, do određenog vremena. Posle sam ja ostao sa Dragoslavom, da mu pomognem. Polako da idemo. Kika je otrčao, Mijat je otrčao do izbegličkog naselja. Tamo, uzeo jednog čoveka sa kolima da nas odbaci do Dečana/Dečan do bolnice. Do ambulante u Dečanima/Dečan.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Gde je bilo to izbegličko nasilje, u Babaloću/Baballoq?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: U Babaloću/Baballoq, u Babaloću/Baballoq.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kolika je bila udaljenost od mesta na kom su vas pustili pa sve dok niste stigli u Babaloć/Baballoq? Koliko ste, zapravo, bili izvan Babaloća/Baballoq kada su vas pustili?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, otprilike na 500 metara od naselja, možda malo više, možda manje, ali tu je negde. Koliko se sećam.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: A to izbegličko naselje, pretpostavljam, bilo je izbegličko naselje za Srbe, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Za Srbe iz Albanije, da.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li je u tom trenutku selo Babaloć/Baballoq bilo pod kontrolom Srba?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne razumem pitanje „pod kontrolom Srba”. Tu su živeli Srbi koji, to je napravljeno za Srbe koji su iz Albanije prebegli, naselje napravljeno. I tu su većinom bili te izbeglice iz Albanije, Srbi.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada ste stigli u to izbegličko naselje, da li ste videli pripadnike srpske policije ili srpske vojnike?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li ste videli još vojnika OVK u tom području u Babaloću/Baballoq kod izbegličkog naselja?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li su u tom izbegličkom naselju u Babaloću/Baballoq Srbi o kojima govorimo, koji su izbegli iz Albanije, mogli slobodno da se kreću? Da li su bili zatvorenici, ili su samo tamo živeli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Gde, u Babaloću/Baballoq?

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Živeli su tu. Živeli su, tu su im bile kuće, tu su živeli. Kretali su se tu samo po dvorištu, i tako.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Rekli ste da ste u jednom trenutku nakon toga, istog dana, otišli da vam se pruži zdravstvena pomoć. Ispričajte nam sada nešto više o tome, molim vas.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Prvo smo primljeni u ambulantu u Dečanima/Dečan, gde nam je pružena prva pomoć, nakon čega su nas, dali nam uput da idemo da se javimo u Peć/Pejë u bolnici. Otišli smo u Peć/Pejë u bolnici. Dragoslava, čim su pregledali tamo, snimili, hitno su ga odbacili za Prištinu/Prishtinë. Meni i Kiki su, Mijatu, predložili su da ostanemo na bolničko lečenje. Ja sam to odbio, i Mijat isto, iz bezbednosnih razloga, i, osećao sam se udobnije da budem kući među svojim. I bio sam preplašen dosta, tako da nisam smeo više da baš ostajem tamo.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Opišite nam sada, molim vas, ozlede koje ste dobili tog dana kada su vas tukli.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Imao sam posekotine po glavi. Svuda, uvo mi bilo razrezano, na glavu sam imao posekotine. Leđa su mi bila cela modra, ceo trup mi je bio modar od udaraca, od te palice i od batina, sve što su nas tukli.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Koliko dugo ste još imali te povrede?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, preko 20 dana, i više. 20 dana i više sam imao po telu, modrice te i bolove.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li ste u jednom trenutku, gospodine Stijovću, otišli sa Kosova?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Sa Kosova sam otišao juna 1999. godine.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Zbog čega ste otišli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, zbog čega sam otišao. Otišao sam zbog straha. Zbog straha da ostanem i dalje tu, jer, kako sam prošao prvi put, nisam želeo tako nešto da mi se ponovi. Ili gore.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Kada ste napustili Kosovo, da li ste nešto od vaše imovine ostavili tamo?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Sve što sam imao ostalo je, ostalo mi dole. Imao sam u Dašinovcu/Dashinovc kuću, štalu, četiri hektara i 75 ari zemlje, to mi je sve ostalo dole u Dašinovcu/Dashinovc.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Da li ste ikada, nakon što ste bili pretučeni i kasnije pušteni, pokušali da se vratite na svoje imanje u Dašinovcu/Dashinovc?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC KEARNEY: Hvala, nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Kearney. Gospodine Emerson, pitam se da li bi možda bilo bolje da sada napravimo pauzu?

ADVOKAT EMERSON: Samo jedno tehničko pitanje pre unakrsnog ispitivanja. Ako bismo nastavili sa radom u 12:30 h., mislim da ću moći da završim sa unakrsnim ispitivanjem svedoka pre završetka sledeće sednice, i ostaviti vreme za eventualno dodatno ispitivanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith, Gospodine Harvey, da li vi imate neka pitanja sada?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako bih postavljao pitanja, bilo bi ih tri.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospodine Harvey?

ADVOKAT HARVEY: Sigurno ne više od tri.

SUDIJA ORIE: U redu. Predlažem da prvo zamolimo poslužiteljicu da izvede svedoka iz sudnice. Napravićemo pauzu i nastaviti za oko 20 minuta, gospodine Stijoviću.

TUŽILAC KEARNEY: Časni Sude, samo jedna stvar koja se tiče rasporeda. Da li je Pretresno veće dobilo obaveštenje od Tužilaštva o rasporedu za danas, iako imamo druge svedoke?

SUDIJA ORIE: Da -

TUŽILAC KEARNEY: Mi smo -

SUDIJA ORIE: Da, dobili smo to.

TUŽILAC KEARNEY: Hvala.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Još jedna stvar pre nego što predam reč gospodinu Emersonu. Postavio bih pitanje vezano za zahtev Pretresnog veća Tužilaštvu da nam se dostavi materijal koji se tiče opšte bezbednosne situacije na Kosovu. Razumemo, takođe, zabrinutost Odbrane da bi takav materijal mogao da sadrži stvari koje bi stvorile nepovoljan utisak u vezi sa optuženima. Koliko sam razumeo, predlog je da se Pretresnom veću kroz sporazum strana predoče činjenice u vezi sa tom situacijom.

ADVOKAT EMERSON: Mogu li kratko da odgovorim?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: Materijal koji ste zatražili, a postoji još materijala, je različitog kvaliteta. Nešto od toga je već bilo predočeno Pretresnom i Žalbenom veću kada su podnošeni zahtevi za privremeno puštanje na slobodu, i u svim instancama utvrđeno je da nema osnova, barem kada je reč o mom klijentu, za izvlačenje zaključaka koji su nepovoljni za njega iz tog materijala. Ali, postoji više stvari na koje se ukazuje, uključujući – mogu li ukratko da pojasnim na šta mislim?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: Prvo, mogućnost da ćemo morati da dobijemo ili izvedemo dodatni dokazni materijal. Kao drugo, pitanje primerene forme u kojoj se takav materijal predočava, i kao treće, sa kojim pitanjima je taj materijal u odgovarajućoj vezi. Imao sam priliku da nakratko razgovaram sa osobom iz sudske administracije, i rečeno mi je da

Pretno veće zanima treći kriterijum u okviru mera zaštite svedoka, u vezi sa svedocima koji nisu dobijali pretnje. Kriterijum o postojanju nestabilne situacije -

SUDIJA ORIE: Da, treći kriterijum je da postoji nestabilna situacija na toj teritoriji koja je posebno nepovoljna za svedoke koji se pojavljuju pred Međunarodnim sudom. To je kriterijum.

ADVOKAT EMERSON: Dozvolite da onda odgovorim sada. Odgovarajući pristup je nešto o čemu timovi odbrane stalno raspravljaju, i o čemu razgovaramo i sa našim klijentima. Jedna od opcija, a mislim da smo to radili svaki put do sada, osim u jednom slučaju, jeste da Odbrana ne ulaže prigovore na traženje zaštitnih mera u vezi sa svim svedocima koji ih zatraže, a kod kojih je utvrđen drugi kriterijum. I prvi, naravno. Dakle, kada je njihov iskaz takve prirode da bi mogao izazvati netrpeljivost, i da je svedok povezan sa Kosovom. To je naš stav do sada, i tu se ništa nije promenilo. Jedini svedok u vezi sa kojim smo imali prigovor u tom smislu, bio je zakasneli zahtev za zaštitnim merama za Stanišu Radoševića, koji je odbijen jer nije ispunjavao prva dva kriterijuma. Mislim da je to jasno iz ovoga. Mi i dalje vodimo razgovore o tome, a razgovaraćemo i sa drugom stranom o sporazumu, mada to uopšte ne mora da bude potrebno ako ne bude prigovora Odbrane u vezi sa uspostavljanjem zaštitnih mera, što je, kao što sam rekao, i bila naša pozicija do sada. Ono što bismo želeli da izbegnemo je parničenje preko satelita u vezi značaja ovog materijala, ili odgovarajućeg načina u kom bi bio predočen i ispitivan, ukoliko bi potpadao pod formalni proces odlučivanja Pretnog veća. Oprostite što je moje kratko objašnjenje bilo ovoliko dugačko.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. Jasno nam je. Gospodine Di Fazio, gospodine Kearney, „satelitsko parničenje” je nov termin za mene, ali moram reći da mi jasno definiše šta bi mogao biti problem ako se budemo sporili oko čitavog niza pitanja samo da bismo primenili treći kriterijum koji sam naveo. Gospodine Di Fazio, ukoliko bi se obe strane saglasile o uopštenom stanju stvari, mi bismo, naravno, mogli da napravimo izuzetak za svedoke čija pojedinačna situacija odstupa od opštih okolnosti oko kojih su se strane sporazumele. Ali, recite mi, da li je Tužilaštvo spremno da razmotri tu mogućnost, da strane izađu pred Pretno veće sa sporazumom, kako ne bismo morali da provodimo mnogo vremena razmatrajući da li je treći kriterijum ispunjen?

TUŽILAC DI FAZIO: Gospodin Kearney i ja nismo baš najbolje upoznati sa ovim pitanjem. Međutim, sa sigurnošću mogu reći da je Tužilaštvo spremno da razmotri mogućnost postizanja sporazuma, i ja sam siguran da možemo barem ući u razgovore, na osnovu čega bismo mogli imati neke rezultate.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, ja sam, zapravo, već razgovarao sa gospodinom Reom –

SUDIJA ORIE: Da, i pretpostavljam da Tužilaštvo neće dostavljati materijal dok ti razgovori ne budu završeni?

TUŽILAC DI FAZIO: Siguran sam da neće.

SUDIJA ORIE: Molim onda da se Pretresno veće obavesti ako sporazum ne bude postignut, jer ćemo u tom slučaju morati da razmatramo koji je najbolji način da se takav materijal predoči. Postoji li još nešto?

ADVOKAT EMERSON: Ne.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju prekidamo sa radom do 12:35 h. To će vam biti dosta?

ADVOKAT EMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Potrebno nam je 20 minuta. U redu.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Pre nego što vam pružim priliku da unakrsno ispitujete svedoka, gospodine Emerson, imam još jedno pitanje za gospodina Kearneya. Jedno pitanje koje ste započeli, samo trenutak da pronađem, koje ste započeli tako što spomenuli gospodina Lekaja. Nisam mogao da pronađem mesto na kom ga je svedok pomenuo tokom svog iskaza.

TUŽILAC KEARNEY: Bilo je to ranije, svedok je tokom opisa pomenuo da je naišao na tog Lekaja u hodniku, koga je poznavao, i ja sam se kasnije na to vratio.

SUDIJA ORIE: A kako se zove?

TUŽILAC KEARNEY: Reč je o Deliju, mislim.

SUDIJA HOEPFEL: Nije dobro napisano, piše Jekaj, prvi put na strani 56, red 8.

SUDIJA ORIE: Hvala. Gospodine Emerson, možete nastaviti. Gospodine Stijoviću, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Emerson, zastupnik gospodina Haradinaja.

ADVOKAT EMERSON: Samo trenutak, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMERSON

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Gospodine Stijoviću, pre nego što počnem, želeo bih da budemo sigurni da razumete pitanja koja vam postavljam, i da ih čujete na jeziku koji razumete.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: *(svedok prihvata)*

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Klimate glavom, dakle, jasno ste razumeli pitanja koja vam je postavljao gospodin Kearney?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Niste imali nikakvih problema da razumete šta vas je pitao zbog prevoda?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, posebno, razumeli ste pitanja koja vam je postavio kada je prvi put ustao –

ADVOKAT EMERSON: Izvinite, sačekacu.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Konkretno, razumeli ste pitanja koja vam je postavio u vezi sa vašim zaposlenjem?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Niste imali nikakvih problema da razumete šta od vas traži?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Onda bih vas zamolio da mi razjasnite nešto.

ADVOKAT EMERSON: Zamoliću da se na ekran stavi dokument Odbrane pod brojem 1D0040029, u verziji na BHS-u taj dokument nosi drugi broj jer nisu vezani, a to je 1D0040038. Zapravo, jesu vezani.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Gospodine Stijoviću, zamoliću da pogledamo dno dokumenta, da vidimo da li se tu nalazi vaš potpis.

ADVOKAT EMERSON: Možda da prvo pokažemo svedoku verziju na engleskom, prvu stranicu verzije na engleskom?

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tu na dnu, da li vidite svoj potpis?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON: Zamolio bih onda da se svedoku ponovo prikaže verzija na BHS-u.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Ovo je prevod na vaš jezik te izjave koju ste dali Tužilaštvu 28. maja 2002. To sve možete da vidite na ekranu, detaljnu izjavu i vaše ime?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zamoliću da pogledamo malo niže, ispod ove linije, odmah ispod linije, sa desne strane. Piše da je vaše prethodno zanimanje tesar, je li tako?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, u fabrici nameštaja.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A kao trenutno zanimanje u maju 2002. godine je navedeno „recepconer u Vojsci Jugoslavije”. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Kao vojnik po ugovoru u Vojsci Srbije. Jugoslavije, da. Od 2000. godine, na dalje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Šta je vojnik po ugovoru u VJ? Šta to znači?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Radim po ugovoru, na godinu dana. Radim, rukovalac građevinskim mašinama. Ukoliko ne zadovoljavaš kriterijume, može raskine ti se ugovor, i...

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu, razumem. Kažete vojnik po ugovoru. Objasnite nam, šta to znači, vojnik po ugovoru?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Od... Kako mislim? Pa, od 2000. godine radim kao vojnik po ugovoru, rukovalac građevinskim mašinama.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Imate li neki čin?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Čin desetara.

SUDIJA ORIE: Da li biste mogli da ponovite odgovor, gospodine Stijoviću? Nismo čuli koji je čin.

SVEDOK STIJOVIĆ: Desetar.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada ste počeli da radite po ugovoru za Vojsku Jugoslavije kao desetar?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: 3. Aprila 2000. godine.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hteo bih da vas pitam nešto u vezi sa vašim iskazom iz ispitivanja gospodina Kearneya. Malo pre sam vas pitao da li ste u potpunosti razumeli pitanja gospodina Kearneya, a vi ste rekli da jeste.

ADVOKAT EMERSON: Časni Sude, to je na strani 39, u stvari, na kraju 38. strane, red 25.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Ja ću vam to polako pročitati, gospodine Stijoviću, da biste shvatili šta se od vas tražilo i šta ste nam rekli pod zakletvom. Gospodin Kearney vas je prvo pitao: „Recite koje je vaše zanimanje sada?” Vi ste rekli da ste rukovalac građevinskom opremom. Zatim, pitanje je bilo: „Tokom vaše karijere, da li ste ikada radili za Vojsku Jugoslavije?” Vi ste odgovorili: „Ne.” Zbog čega ste rekli „ne”?

TUŽILAC KEARNEY: Izvinite gospodine Stijoviću, zamoliću gospodina Emersona da postavi i pitanje koje je sledilo. Mislim da pitanje posle toga razjašnjava -

SUDIJA ORIE: Gospodine Kearney. Gospodine Stijoviću, molim da odgovorite gospodinu Emersonu, koji vas je pitao zašto ste odgovorili sa „ne” na pitanje o tome da li ste ikada radili za Vojsku Jugoslavije.

SVEDOK STIJOVIĆ: Do 2000. godine. Tako sam razumeo pitanje. Do 2000. godine nisam radio nikada za Vojsku Jugoslavije. E, od 2000. godine sam se zaposlio.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pitanje gospodine Stijoviću -
SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Možda nisam dobro razumeo pitanje. Al' tada, ja sam mislio period 1997., 1998. i 1999. godina.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vraćićemo se na to, ali, ja sam vas pre nekoliko trenutaka pitao da li ste u potpunosti razumeli pitanja gospodina Kearneya.

SUDIJA ORIE: Samo malo, gospodine Emerson. Kada pogledamo stranu 38, red 23, videćete da se govori o određenom vremenskom periodu. Vi ste nam jasno skrenuli pažnju na sve ovo. Ne znam da li i zašto želite dalje da se bavite ovim, ali to je na vama.

ADVOKAT EMERSON: Da li mogu ipak da nastavim, pošto smo razjasnili sa svedokom, onako kako je predložio gospodin Kearney?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Pošto ste rekli, pod zakletvom, da niste bili zaposleni u Vojski Jugoslavije, postasvljeno vam je pitanje: „Da li ste ikada bili u vojsci?” i vi ste odgovorili: „Bio sam u vojsci.” Kada ste bili u vojsci?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: 1991. i 1992.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Gospodine Stijoviću, zašto Pretresnom veću niste rekli da ste od 2000. desetar u Vojski Jugoslavije?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, nisam, nisam razumeo pitanje, ja sam pričao u periodu od 1997., 1998., 1999. I ovamo 2000. na ovamo, mislio sam da to ne zanima i nema... Šta sad da radim?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Stijoviću, veoma jasno vam je postavljeno pitanje da li ste ikada bili u vojsci, vi ste odgovorili da jeste, ali ne 1998., nego 1991., 1992. Zbog čega niste Pretresnom veću rekli da ste bili u vojsci 1991. i 1992. i od 2000. pa sve do sada, i da ste desetar? Zašto to niste rekli Pretresnom veću?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Mislio sam da pričamo do 1999. godine, u tom periodu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vam je iko savetovao, gospodine Stijoviću, da vi i vaša braća prikrijete bilo kakvu uključenost, bilo vašu, bilo drugih članova vaše porodice, u Vojsku Jugoslavije ili policiju.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Postaviću vam onda sledeće pitanje. Predrag Stojanović, on je 1998. bio policajac, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Predrag Stojanović? Mislite na Dragana? Ja ga znam kao Draleta.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Je li to ista osoba?

ADVOKAT EMERSON: Pa, ja ne znam.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Da li je Dragan drugi naziv za Predrag?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Moguće. Ja ga znam kao Dragana.

SUDIJA ORIE: Možda sada svedok misli na Dragoslava?

SVEDOK STIJOVIĆ: Ne nego Dragan, Dragan. Tako smo ga zvali, Dragan. A dal' mu je pravo ime Predrag, nisam siguran.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da razjasnimo. Dragoslavov nadimak je Drago, jel' tako?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Dragoslav?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nadimak mu je Drago, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam za taj nadimak.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Da vidimo kako se zovu braća. Mijat, njega poznajete.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zatim Dragoslav, njega poznajete.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Postoji i brat Veselin, Vesko.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Možete li nam reći kako se zovu ostala braća?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Vlado i Dragan. Moguće da je Predrag, nisam siguran.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ja ga znam kao Dragana.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Molim vas pažljivo odgovorite na sledeće pitanje. Setite se dobro, pazite da ne bude zabune. Ne pitam vas za neki konkretan vremenski period, već uopšteno. Koliko vi znate, osim Dragana, da li je još neko od braće bio uključen u policiju ili vojsku na bilo koji način?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Od Stojanovića, ne, da ja znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. A vi niste bili policijski rezervista ni u jednom momentu.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nikada.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Postaviću vam sada nekoliko pitanja u vezi sa vašim iskazom do sada. Vi ste nam ispričali o incidentu kada su naoružani ljudi ušli u kuću Stojanovića 18. Aprila, prvo pretukli Dragoslava, a zatim vas i Mijata. To je ono o očemu sada želim da vas ispitujem. Upitani ste da li ste saznali imena nekog od tih ljudi, bilo od Dragoslava, bilo od Mijata. Vi ste nam spomenuli dva imena. Rekli ste da su vam naveli ime Nasim, rekli ste da je to, kako ste ga opisali, osoba koja je probala da vas zaštiti.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je čovek za koga ste rekli da se zove Nasim Haradinaj. Da li je tako?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da je Haradinaj, nisam siguran za prezime.

SUDIJA HOEPFEL: Svedok je to tako sročio i prošli put.

ADVOKAT EMERSON: Da, mislim da je tako.

ADVOKAT EMERSON – PITANJE: Na koji način je on pokušao da vas zaštiti?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, zato što je gurao vojnike da nas ne tuku više.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li im je nešto govorio?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Govorio im je nešto, ali nisam razumeo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Ali vama je bilo jasno da je pokušao da ih spreči da vas tuku, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Gurao ih sa nas, odbijao ih od nas.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ja ću vam sada pročitati rečenicu iz izjave koju ste dali, na toj stranici je i vaš potpis. Polako ću pročitati. Rekli ste: „Mislim da je Nasim komandovao tim vojnicima u kući moje braće, jer im je on na kraju naredio da prestanu da nas tuku, a naredio je im je i da nas izvedu napolje.”

TUŽILAC KEARNEY: Da li mogu da tražim da, ukoliko se gospodin Emerson poziva na neki konkretni deo izjave, navede o kojoj se izjavi radi, iz koje je godine, i o kom pasusu je reč.

ADVOKAT EMERSON: Ja sam već rekao da se radi o izjavi od 28. maja 2002. godine.

SUDIJA ORIE: Mislim da gospodin Kearney pita gde to možemo naći u toj izjavi.

ADVOKAT EMERSON: To je stranica 3, paragraf 4.

SUDIJA ORIE: Hvala.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ponoviću pitanje. U svojoj izjavi ste rekli: „Mislim da je Nasim komandovao tim vojnicima u kući moje braće, jer im je on na kraju naredio da prestanu da nas tuku, a naredio je im je i da nas izvedu napolje.” Da li se to poklapa sa vašim sećanjem o tim događajima?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Rekao sam: „Mislim da je bio najuticajniji, jedan od uticajnijih ljudi.” Nisam rekao da je bio glavni, možda je bila greška u prevodu, ali jedan od uticajnijih ljudi u toj grupi je bio on. Moguće da je bila greška u prevodu, al' da sam rekao da je bio glavni – nisam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je tamo bio još neko drugi, za koga se činilo da je iznad njega, da je zaista glavni?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. I, uprkos uticaju koji je imao, on nije uspeo da spreči te ljude da vas tuku, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, na trenutke. I onda je odlazio, a oni su nastavljali da tuku.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su prestali kada im je on rekao da prestanu i pokušao da ih odgurne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Gurao ih od nas. On, faktički gurao, odbijao. Da ih gurne, je li. To su bile grupe koje su nas tukle, i onda je on gurao grupu po grupu, odbijao ih od nas da nas ne tuku. Kao, pružao neku zaštitu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, uprkos tome što vam se činilo da ima neki uticaj, nije uspeo da ih spreči?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, dok je bio prisutan i uspevalo mu je. Nego što nije dugo vremena, nije mnogo bio prisutan tu da bi mogao da nas, ovaj, zaštiti baš tolikih batina i tome.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, čim bi on otišao nastavljali su da vas tuku?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, čim se on okrene i ode, oni su, tukli su nas.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vi ste nam naveli još jedno ime, koje su vam rekli Mijat i Dragoslav, i rekli ste da je to čovek koji vas je tukao u maloj sobi. Mislim da ste rekli da je ime tog čoveka Zeqir Limonaj, ili možda samo Zeqir.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Zeqir.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gledajući vašu izjavu, isti pasus na koji sam vam maločas skrenuo pažnju, vi kažete: „Sećam se samo imena dvojice vojnika, koji su poznavali Dragoslava. Bila su to dvojica po imenu Nasim i Zeqir.”

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I to imena ste saznali od Dragoslava i Mijata, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da. Jer ta dva imena sam zapamtio zato što su, bilo je još imena koja su pričali, ali nisam zapamtio. Ovoga Nasima sam zapamtio po tome što je pokušavao da nas na trenutke odbrani, a Zeqira što nas je mnogo tukao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ali, ne sećate se drugih imena koja su vam naveli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se, i nisam se raspitivao za druga imena. Jer, meni su sve bili nepoznati ljudi, tu u tom kraju.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Na primer, ne sećate se da su vam rekli da je Daut Haradinaj bio među ljudima u sobi?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Daut Haradinaj? Nisamo komentarisao o tim stvarima sa njima.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, oni vam to ime nikada nisu pomenuli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nisam pričao ja sa njima o, ovo... Pominjali su imena, i jesu ovoga Dauta pominjali, ali nisam mogao da se setim, ni kad sam davao izjavu, ni... Ne znam ko je taj čovek, i tako.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Vi ste dali iskaz tokom glavnog ispitivanja, dali ste i izjavu, a sada se prisećate, zar ne, da oni jesu pomenuli ime Daut? Da li je tako, gospodine Stijoviću?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da su mi pomenuli ime Dauta?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da, da li je to istina? Jer, malo pre ste nam rekli da se ne sećate ni jednog drugog imena.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam za ime Dauta, ali ne sećam se, kako da vam objasnim, da su nas tukli. Ova dva imena sam zapamtio, to sam i naveo u mojim izjavama.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, svakako ste zapamtili osobu koja je imala najveći uticaj, o kojoj govorite u svojoj izjavi, i kažete da je to Nasim?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Po meni, da. Po mom mišljenju.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste nam da vam je, dok su vas sprovodili peške putem ka Glođanu/Gllogjan, rečeno da podignete ruke u vazduh, da gledate ka zemlji, i da ne gledate ni levo ni desno. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, da li je to naređeno svoj trojici?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Koliko ste mogli da vidite, da li ste sva trojica hodali sa rukama u vazduhu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, s'vremena na vreme jesmo, pomalo smo pomagali Dragoslav.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislim da ste takođe rekli da ste vi i Mijat imali jake bolove i krvarili dok ste hodali, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam krvario i Dragoslav.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A Mijat?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Mijat, ne sećam se. Ali ja i Dragoslav sigurno smo bili celi u krvi. Jer znam posle kad smo se umivali na česmi, samo ja i on smo bili.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, koliko ste bili u stanju da vidite, da li su se druga dvojica pridržavala tog naređenja da gledaju u zemlju, i da ne gledaju ni levo ni desno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam, nisam siguran.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Želeo bih da se sada vratim na neke događaje o kojima ste govorili, i zbog kojih ste odlučili da odete iz Dašinovca/Dashinovc. Naveli ste više događaja, želeo bih da se uverim da sam sve dobro razumeo, jer nisam siguran da su sve vaše reči ispravno zapisane u transkriptu. Vi ste nam rekli da ste pročitali o napadu na nečiju kuću u novinama, da ste znali te ljude, i da ste otišli da razgovarate sa njima. Da li možete da nam kažete kako se prezivaju ti ljudi o kojima je reč?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ta kuća je bila kuća Maleše Ćulafića u Donjem Ratišu/Ratishi i Ultě. Inače su nam bili kućni prijatelji.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Maleša Ćulafić?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste znali da je između vaših prijatelja Ćulafića i izvesnih ljudi koji su živeli blizu postojao spor o imanju? U pitanju je bio spor o vlasništvu nad zemljom.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam, ne znam. To nisam znao i ne verujem, to su stari ljudi, dugo žive tu, od kad su rođeni, ja mislim, žive tu u Ratišu/Ratishi i Ultě.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pomenuli ste napad na stanicu policije u Rzniću/Rzniq, rekli ste nam da ste o tome čitali, ali da to niste videli vlastitim očima, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Čitao sam, iz novina, i preko televizije su prenosili.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I treća stvar koju ste naveli je ubistvo policajca Otovića. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da. Sve to.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To se desilo 24. marta, odmah ispred kuće vaše braće od tetke. Zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Neposredno pored kuće, koliko su mi oni rekli.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I poslednje što ste pomenuli je da su ljudi noću prolazili blizu kuće i pucali. Da li ste vi to ikada lično videli ili čuli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pucnjave i to, jesam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je sad drugo pitanje. Da razložim, vi ste čuli zvuk hitaca iz svoje kuće u Dašinovcu/Dashinovec, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da. Iz automatskog naoružanja, putem kada su prolazili, pucali su. Zastrašivali narod. Po meni.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da razjasnimo. Šta ste vi videli ili čuli? Kada, u koliko navrata ste čuli pucnjavu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: U koliko navrata? Pa, često se dešavalo, pogotovo po noći, kad padne mrak, pa na dalje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A gde ste tačno čuli pucnjavu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, u, kroz moje selo. Pored kuća, tu je bio glavni put, u blizini, neposredno pored naših kuća. Putem su išli, autima, pucali, zastrašivali narod.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada su se tačno ti događaji odigrali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Neposredno pred naš izlazak sa sela. Napuštanje sa, kuće u selu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste nam da ste krajem marta otišli iz svoje kuće u selu, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nisam rekao krajem marta, nego mart – april mesec. Nisam, ne znam tačno datum, kraj marta – april.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da bude sasvim jasno, mislim da ste rekli negde krajem marta ili početkom aprila. I mislim da je to bilo posle -

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Još uvek nisam završio pitanje. Dakle, to je bilo nakon ubistva Otovića, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, pucnjava koju ste čuli, sve se to odigralo nakon incidenta u Glođanu/Gllogjan 24. marta?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pre. Pucnjava tačno se čula pre.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Oprostite. Da razjasnimo -

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pitanje samo, molim vas, ponovite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da, samo da pronađem -

SUDIJA ORIE: Pokušavam da vidim gde je to. Da li ste vi tu pucnjavu noću čuli u selu i pre nego što Otović ubijen –

SVEDOK STIJOVIĆ: U Dašinovcu/Dashinove.

SUDIJA ORIE: Da, u Dašinovcu/Dashinove. Dakle, da li ste pucnjavu čuli i pre nego što je Otović ubijen, ili samo posle?

SVEDOK STIJOVIĆ: Čujalo se i pre, i nakon ubistva Otovića.

SUDIJA ORIE: Molim vas nastavite, gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tokom glavnog ispitivanja, kada vas je gospodin Kearney upitao da nam opišete mržnju, kako ste vi rekli, koju ste mogli da osetite kod ljudi u Glođanu/Gllogjan 18. aprila, vi ste rekli: „Nije bilo razloga za to, osim zato što smo bili Srbi. Nije moglo biti drugog razloga, ja nisam imao nikakvih sukoba sa njima, niti Mijat, koliko mi je poznato.” Da li je to tačan prikaz onoga što ste vi izjavili?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ja, za mene kažem. Nisam pomenuo Mijata ni Dragoslava. Samo zato što smo Srbi tukli su nas.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Jeste pomenuli Mijata, ali to nije važno za sada. Da li nam vi kažete da ne znate zašto su ljudi iz Glođana/Gllogjan napali Mijatata i Dragoslava Stojanovića?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su vam rekli šta se desilo 24. marta u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: 24. marta u Glođanu/Gllogjan?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su vam braća rekla šta se desilo u Glođanu/Gllogjan 24. marta?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne razumem pitanje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste sa Dragoslavom i Mijatom govorili o tome šta se desilo onog dana kada je Otović ubijen?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Kada je Otović ubijen? Samo su mi rekli da su taj dan napustili kuću uveče. Iz bezbednosnih razloga.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nisu vam rekli da je njihova kuća korišćena kao položaj sa kog je policija pucala na imanje Haradinajevih? Nisu vam to rekli?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne, za to sad prvi put čujem od vas. Nisam komentarisao sa njima u vezi toga.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu, ali, sigurno ste znali šta se desilo u Glođanu/Gllogjan i u Rzniću/Rzniq 24. marta. Zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: U Glođanu/Gllogjan, kad je poginuo Otović, jel' tako, na to mislite?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tog dana mora da ste znali, gospodine Stijoviću, šta se, uopšteno govoreći, desilo u Glođanu/Gllogjan i Rzniću/Rzniq. Celog tog dana je bilo pucnjave, i vi ste to znali, zar ne?

TUŽILAC KEARNEY: Ja moram sada da uložim prigovor. Od svedoka se traži da spekulise o događajima o kojima nema direktna saznanja. On nam je već rekao da je mislio da su ga napali zato što su Srbi.

SUDIJA ORIE: Da, ali pitanja gospodina Emersona su prihvatljiva. Nažalost, gospodine Emerson, kada je svedok pitao: „Kada je Otović ubijen, na to mislite?” - da ste odgovorili potvrdno, možda biste dobili drugačiji odgovor.

ADVOKAT EMERSON: To je prilično selektivan opis onoga što se desilo 24. marta.

SUDIJA ORIE: Gospodine Stijoviću, kada ste pitali: „Kada je Otović ubijen, na to mislite”, da li znate nešto o okolnostima pod kojima je Otović ubijen? Da li ste bilo šta u vezi sa tim čuli?

SVEDOK STIJOVIĆ: Ja sam čitao iz javnih sredstava informisanja da je Otović ubijen, a Dragoslav i Mijat su mi posle rekli da su napustili kuću taj datum, tu noć iz bezbednosnih razloga. To je sve što znam u vezi tog događaja sa Otovićem i uopšte.

SUDIJA ORIE: Zar se u medijima uopšte nije govorilo o okolnostima smrti Otovića?

SVEDOK STIJOVIĆ: Ne mogu, ne mogu da se setim.

SUDIJA ORIE: Možda se u medijima navelo da je to bilo prilikom razmene vatre ili nešto slično?

SVEDOK STIJOVIĆ: Ne, ne, u medijima su rekli da je napadnuta redovna patrola policije.

SUDIJA ORIE: Znači, sećate se nekih okolnosti koje su navedene, jer ste maločas rekli da niste ništa znali o tome. Da vas bukvalno citiram, vaše reči, gospodine Stijoviću, bile su: „Čitao sam u sredstvima javnog informisanja da je Otovoić ubijen, a Dragoslav i Mijat su mi kasnije rekli da su te noći napustili kuću.” Onda sam vas pitao: „Da li su u medijima nešto rekli o okolnostima smrti Otovića?” a vi ste rekli: „Ne mogu da se setim.” Odgovarajući na moje sledeće pitanje, prisetili ste se da su u medijima javili da je gospodin Otović ubijen, kako ste vi rekli, u napadu na redovnu policijsku patrolu. Dakle, vi ste ipak nešto o tome saznali u medijima. Da li biste mogli -

SVEDOK STIJOVIĆ: U medijima, da.

SUDIJA ORIE: Pokušajte da se, kada vam se postavi pitanje, prisetite da li ste iz medija ili iz nekih drugih izvora stekli bilo kakva saznanja, bilo direktna ili iz druge ruke, o tim događajima.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mene konkretno interesuje činjenica da ste rekli Sudu da ne znate zašto su meštani iz Glođana/Gllogjan želeli da povrede Mijata Stojanovića. Vi ste rekli sudijama da ne znate ni za kakav razlog za to, i da je jedini razlog koji vam pada napamet činjenica da ste Srbi. To je ono što me interesuje, i čime bih hteo da se sada bavimo.

TUŽILAC KEARNEY: Oprostite što prekidam, časni Sude, ali gospodin Emerson stalno govori o meštanima koji su napali Stojanoviće, a mi imamo iskaz da se radilo o vojnicima OVK.

ADVOKAT EMERSON: Oprostite.

TUŽILAC KEARNEY: Možda usled toga dolazi do zabune kod svedoka.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, budite što precizniji i pokušajte da izbegnete da rezimirate iskaz, što bi se kasnije moglo kritikovati. Koncentrišimo se na tačne reči svedoka.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vi ste nam rekli, gospodine Stijoviću, da su ljudi koji su vas iz Glođana/Gllogjan napali, kako kod kuće, tako i oni na putu, bili u civilu. Zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne, u uniformama i u civilu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Upravo, bilo je civila, ljudi u civilu, koji su vas napali, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Naoružanih civila, mušakraca, mladića.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U potpunosti razumem. Ljudi su izašli iz svojih kuća kako bi vas trojicu napali, zar ne? Uz put.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne razumem pitanje, oni su opkolili kuću, verovatno, pre toga. Dok smo mi stigli tu u...

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Dok su vas vodili u Glođane/Gllogjan i u kuću u kojoj su vas tukli, ljudi su izlazili iz svojih kuća i napadali vas, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne, no stojali, bili su pored puta.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, da bismo razjasnili, vi niste uopšte znali šta bi ti ljudi mogli da imaju protiv Stojanovića, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da su imali nešto, nije mi, nisam znao da imaju nešto. Razlog.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da vas upitam sledeće. Da li ste znali da su u policijskom napadu 24. marta tri tinejdžera ubijena?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nisam znao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste bili u Dašinovcu/Dashinovc 24. marta ili oko tog datuma?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mora da ste znali, zar ne, da je celokupno stanovništvo Glođana/Gllogjan i Rznića/Rzniq, neposredno posle tog napada, bilo raseljeno na nekoliko dana. Mnogi su došli do vašeg sela, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam za tu informaciju.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To nije bio mali događaj, gospodine Stijoviću, i odigrao se u susednom selu. Da li nam vi kažete da za to niste znali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam znao. Da su poginula dva tinejdžera, što vi kažete, nisam znao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, -

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nije susedno selo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, niste li, samo da završim pitanje, niste li znali da je celokupno stanovništvo Glođana/Gllogjan i Rznića/Rzniq raseljeno?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Otišlo? Tu informaciju do danas nisam znao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Niste znali da je imanje porodice Stojanović korišćeno kao vojni objekat za sprovođenje tog policijskog napada 24. marta? Niste to znali?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidite, kada nam kažete da je jedini mogući razlog za napad to što ste Srbi, zar vam nije Dragoslav rekao da su ga, nekoliko nedelja pre toga, zaustavili pripadnici OVK, primereno se ophodili sa njim, ispitali ga, potpisali

neki papir, i pustili ga da ode kući? Nije li vam rekao da je bio tretiran potpuno primereno kada ga OVK zaustavila samo jednu noć pre 24. marta?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A Predrag, ili Dragan, kako ga zovete, niste li znali da je on učestvovao u toj policijskoj operaciji 24. marta, gospodine Stijoviću?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne. Jel' nisam ja sa njim u bliskim kontaktima, i ovo, ja sam, najviše sam se družio sa Dragoslavom, a njega nisam gledao i po pola godine.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, kako bi bilo savršeno jasno, pošto ste nam rekli šta ste pročitali u novinama u vezi Otovićevog, kako kažete, ubistva. Dakle, vaša braća su vas pitala da dođete do njihove kuće tri nedelje nakon tog 24. marta, a da vam nisu ništa rekli o razmerama sukoba koji se desio u njihovom selu, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislim da hoćete reći „Da”. Nisu vam to rekli. Da li je to ono što hoćete da nam kažete, da vam nisu pomenuli ništa sa tim u vezi?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Samo su mi pomenuli da su napustili kuću tu noć kad je Otović ubijen.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Da li su vam rekli da im je neko rekao da treba da odu iz kuće?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam, ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste nam da se to desilo u subotu, da probamo da utvrdimo tačan datum. 18. april 1998. je bio petak, a 19. april je bila subota. Da li ste sigurni da je to bila subota?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Jedan dan pred Uskrs. Subota, subota. Mislim da je bila subota, mislim da je bila subota.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ja se izvinjavam, moja greška, u pravu ste, da, 18. april jeste bila subota. Da li tinejdžeri po selima subotom idu u školu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Subotom? Ne mogu tu informaciju, ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ne sećate se možda iz vremena kad ste vi išli u školu, da li je bilo uobičajeno da se subotom ide u školu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da se subotom? Nekad se išlo, a nekad nije. Većinom nije subotom se išlo u školu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidite, Mijat Stojanović nam je danas rekao da je video i puno tinejdžera, čak i jedanaestogodišnjake, i da su neki od njih bili u uniformama i sa oružijem. Da li je to nešto čega se i vi tako sećate?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Bilo je razno, različitih godina. Ja mislim, dobro, nisam siguran, al' od 14 godina pa nadalje, otprilike, bilo je dosta mladih, koji su sa puškom čuvali nas tu, u hodniku, nosili naoružanje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I niko od njih vam nije pomenuo da je policija ubila njihove drugove iz škole ili iz kraja 24. marta?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidite, gospodine Stijoviću, ja tvrdim da se ono što vam se dogodilo 18. aprila nije desilo zato što ste Srbi, već zato što je selo bilo izloženo strašnom napadu vojne policije 24. marta, i zato što su meštani verovali da je porodica Stojanović u to bila direktno upletena.

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa da, da je bila porodica Stojanović upletena, zašto sam ja doživeo tolike batine i torture koje su nadamnom vršene, kad veze nemam ni sa Glodanom/Gllogjan, prodicom Stojanović, i tako. Prošao sm isto kao i oni.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su vam braća od tetke pričali, ili ste možda pročitali u novinama nešto, o tome da li je policajac koji je poginuo bio u obeleženom policijskom vozilu ili u civilnom vozilu kada je poginuo?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Policajci se jesu vozili u civilnim vozilima, je li tako?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznata ta informacija.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Stijoviću, gospodin Emerson pokušava da sazna da li vam je ikada palo na pamet da su događaji tog dana kada je poginuo Otović bili razlog za to što vam se kasnije desilo u aprilu? Da li vam je to palo na pamet, da li ste o tome ikada razmišljali?

SVEDOK STIJOVIĆ: Pa, nisam razmišljao o tome. Nisam razmišljao o tome da to može, da je razlog to.

SUDIJA ORIE: Kažete da ne mislite da bi to mogao biti razlog, a istovremeno ste rekli da o tome niste razmišljali. Ali, ako ste zaključili da to ne bi trebalo da da je bio razlog, znači da ste o tome ipak razmišljali, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ: Ne verujem da, da je to bio razlog, kako Odbrana kaže da, u napadima ovima, koji su se desili, ovo, ono, zbog toga da su nas prebili, ali, što bi mene bili isto kao njih, kad ja nisam ni iz istog sela.

SUDIJA ORIE: U redu, to je vaše objašnjenje, izvolite gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Uskoro ću završiti. Gospodin Mijat Stojanović je rekao da su tokom ispitivanja iznete optužbe da špijunira za srpsku policiju. Da li se sećate da su takve tvrdnje iznošene?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Meni ne, meni lično.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem.

SUDIJA ORIE: Da li ste možda čuli da to govore njima, Dragoslavu i Mijatu?

SVEDOK STIJOVIĆ: Ne znam. Ne znam, ne mogu da se setim, ali meni nisu.

SUDIJA ORIE: Molim vas nastavite, gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Na kraju, spomenili ste Delija Lekaja, čoveka koji je prošao pored vas naoružan, i koji vas je upozorio da će u Požaru/Pozhar verovatno biti postavljena prepreka na putu. Da budem jasan, on je pokušao da vam pomogne, zar ne?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam ga tako razumeo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nije vam pretio? Hteo je da vam kaže da pazite, i da ako hoćete da izbegnete nevolje, morate znati da tamo neko postavlja prepreku na putu?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam ja tačno njegovu nameru koja mu je bila, da li mi je to rekao iz drugarstva, ili, što smo dobri prijatelji, ili iz nečega, ali rekao mi je: „Nemoj više da dolaziš, ako te odavde puste živoga, nemoj da dolaziš kući, jer pitanje je trenutka kad ćemo da izađemo u Požar/Pozhar, da se isto ovako ne bude desilo, da ponovo dođeš ovde.”

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da. Čini mi se da ste, kada je gospodin Di Fazio o ovome razgovarao sa vama pre nekoliko dana, vi to shvatili kao savet, a ne kao pretnju?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Ne, rekao sam: „ne mogu ja njegove namere da tumačim, šta je on mislio”, ali ja sam ozbiljno shvatio to što mi je on rekao, tako da nisam ni pokušavao više da idem u moje selo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste kasnije čuli da je Deli Lekaj bio ustreljen?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala.

ADVOKAT EMERSON: To su bila sva moja pitanja.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith vidim da nemate pitanja, ni vi gospodine Harvey. Ima li potrebe za dodatnim ispitivanjem?

TUŽILAC KEARNEY: Samo dva pitanja.

SUDIJA ORIE: Izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE:TUŽILAC KEARNEY

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Vama je gospodin Lekaj, za koga ste mislili da je pripadnik OVK, rekao da se ne vraćate u selo jer bi vam se nešto moglo dogoditi. Da li ste tako shvatili njegove reči?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Nisam mislio da je pripadnik OVK, čim je bio naoružan sa ručnim bacačem, znao sam da je pripadnik OVK.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: I, kada vam je pripadnik OVK rekao da ne bi trebalo da se vraćate u svoje selo, zašto ste mislili da vam je on to rekao?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, to može da se tumači kako hoćete, ali, po meni, mislim da mi je rekao iz dobre namere, jer je video kakve sam, u kakvom stanju sam bio, a družili smo se pre toga, i video u kakvom stanju sam bio, tu kako sam prošao, i mislim da mi je rekao iz dobre namere. Da ne pokušavam da idem kući, možda mu i nisu bile dobre namere, ali po meni, tako.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Ja to ni ne sporim, gospodine, mene samo zanima da mi kažete šta mislite bi se dogodilo da ste nakon tog upozorenja ipak pokušali da se vratite u svoje selo Dašinovac/Dashinovec?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Pa, dogodilo bi se, uhapsili bi me, kao što su, kasnije, uhapsili Radoševića, ovoga. On je verovatno znao da će to da se dešava, samo pitanje trenutka, i meni je tako rekao. Jer su kasnije Srbi, koji su, kasnije išli u tom pravcu gde ja živim, prema Dašinovcu/Dashinovec bili uhapšeni.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: Dugo ste odgovarali na pitanja o tome koji bi mogli biti motivi ljudi koji su napali imanje Stojanovića. Moje pitanje, gospodine, u vezi je sa vašim ranijim odgovorom u kom ste kao razlog za napad naveli to da ste Srbi. Da li ste to zaključili, možda, i na temelju toga što su vam ti ljudi rekli da Kosovo pripada Alabancima?

SVEDOK STIJOVIĆ - ODGOVOR: Da, da, da. Jer, to sam povezao sve sa tim, što su vikali: „Kosovo je naše. Šta ćete vi ovde? To pripada Alabancima.” Psovali nam majku srpsku, i tako.

TUŽILAC KEARNEY - PITANJE: I, da li verujete da je napad na vas i vašu braću od tetke zasnovan na vašoj etničkoj pripadnosti i zbog sličnih napada na Srbe, kako u vašem selu, tako i u okolnim selima?

SVEDOK STIJOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Mislim tako. Mislim.

ADVOKAT EMERSON: Nisam svestan da je svedok i u jednom trenutku rekao da je video napade na Srbe.

SUDIJA ORIE: Ja znam da on to nije rekao, ali nije upitan da li je video. Gospodine Kearney, možda da razjasnimo šta je svedok video ili, možda, govori o događajima koje je ranije opisivao, pošto želite da utvrdite da li je reč o istoj stvari, gospodine Emerson.

TUŽILAC KEARNEY: Učinićemo to, časni Sude, hvala na razjašnjenju.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li je vaše uverenje da je napad na vas i vašu braću od tetke motivisan time što ste Srbi, delimično ili potpuno zasnovano na događajima vezanim za Malešu Čulafića i medijskim izveštajima o napadima na srpske kuće?

SUDIJA ORIE: Možda da ipak to jednostavno postavimo. Kada ste rekli da je jedini razlog koji vam pada napamet to što ste Srbi, da li ste pritom imali na umu događaje o kojima ste saznali i događaje o kojima ste nam ranije već govorili?

SVEDOK STIJOVIĆ: Pa, poklopi se to, sve ovo ono, ali, prvenstveno, imao sam utisak da je to bilo zato što smo Srbi. Možda su oni povezali i ovo, kad je Otović poginuo, i... Ne znam. Ali, nikakve veze nisam ja lično imao ni sa policijom, ni sa ničim tu, jer sam skroz iz drugog sela, al' sam prošao isto k'o i ovi dvojica.

SUDIJA ORIE: U redu. Iako sam u svom pitanju takođe tražio od svedoka da malo nagađa, moliću da to strane više ne rade. Molim vas nastavite, gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY: Časni Sude, nemamo više pitanja.

(Pretrerno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Sudija Hoepfel ima pitanje za vas.

SUDIJA HOEPFEL: Da, molim vas. Želeo bih da postavim pitanje, razjašnjenja radi. Rekli ste da ste kasnije otišli iz zemlje, odnosno da ste otišli sa Kosova. U kom mesecu, koje godine ste otišli sa tog područja?

SVEDOK STIJOVIĆ: Maj ili jun 1999. godine. Nisam siguran, maj ili jun 1999. godine.

SUDIJA HOEPFEL: 1999. Dobro, hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Stijoviću, pošto nemam više pitanja za vas, vaše svedočenje je završeno. Želim da vam se zahvalim što ste došli u Hag, i odgovarili na pitanja strana i Pretresnog veća. Želim vam srećan povratak kući. Molim poslužiteljicu da izvede gospodina Stijovića iz sudnice.

SVEDOK STIJOVIĆ: Hvala vama što ste me pozvali.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Pretresno veće bi želelo da iskoristi preostalih nekoliko minuta kako bi pročitalo svoju usmenu odluku. Kao prvo, reč je o odluci Pretresnog veća u vezi sa obaveštavanjem o svedocima. 19. marta 2007. godine Odbrana Ramuša Haradinaja

obratila se Pretresnom veću sa detaljnim predlogom obaveštavanja o svedocima unapred, svake nedelje. 23. marta Tužilaštvo je odgovorilo na predlog i odbacilo neke njegove delove kao nepraktične. Pretresno veće je razmotrilo oba predloga i prihvatilo odgovor Tužilaštva kao način za buduće izvođenje dokaza Tužilaštva, barem kratkoročno. Pretresno veće očekuje da će Tužilaštvo poboljšati način izvođenja dokaza i potruditi se da bolje obaveštava i Odbranu i Pretresno veće. Predlog koji mi, bar nakratko, usvajamo, podrazumeva dostavljanje pripremnog sastanka Odbrani najmanje 27 sati ranije, a pripremnog sastanka i izjave svedoka Pretresnom veću najmanje 24 sata pre svedočenja. Zatim, to uključuje dostavljanje Odbrani i Pretresnom veću, svakog četvrtka, spiska svedoka za predstojeću nedelju. Taj spisak treba da uključuje procenu trajanja glavnog ispitivanja, ukoliko se razlikuje od onoga što je predviđeno *Pravilom 65 ter*. Tužilaštvo bi trebalo, kao što je i do sada činilo, da dostavlja Odbrani i Pretresnom veću spisak dokaznih predmeta koji će biti korišćeni u svakom od svedočenja. Na kraju, Tužilaštvo se saglasilo sa tim da Odbranu obavesti sedam dana ranije pre nego što pozove određene svedoke. Ti su svedoci navedeni u aneksu predloga Haradinajeve odbrane, kao i u e-mail poruci Tužilaštvu koju je 20. marta 2007. poslala Odbrana Lahi Brahimaja. To je naša odluka o obaveštavanju o svedocima unapred. Prekinućemo sa radom, osim ako nema još nekih formalnih pitanja hitne prirode. Da?

ADVOKAT EMERSON: Samo jedno pitanje. Časni Sude, vi ćete uskoro dobiti, možda za sat i po vremena, naše dostavke o pripremnim sastancima. Nažalost, delom zbog nedostatka vremena, a delom i zbog same organizacije, imamo dva dokumenta, a ne jedan.

SUDIJA ORIE: U redu, mi ćemo ih pogledati i očekujemo da ih dobijemo danas, oba dokumenta. Prekidamo sa radom do ponedeljka, 2. aprila, u 14:15 časova u sudnici broj II.

Sednica je završena u 13:45 h.

Nastavlja se u ponedeljak, 2. Aprila 2007. godine u 14:15 h.

